

ПРОПОЗИЦІЇ

Газета Верховної Ради України



№ 69 (1069) • Четвер, 13 квітня 1995 року • Ціна договірна

Закон про владу має бути. Продуманим.

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 12 квітня

Розпочалося слухання проекту одного з найважливіших законів — про державну владу й місцеve самоврядування. Гостями ВР були Президент України А.Кучма, виконував обов'язків Прем'єр-міністра С. Марчук, інші представники виконавчої влади.

Після доповіді голови узгоджувальної комісії В.Дурданича, здавалося, обговорення піде спокійно й розважливо. Але сталося непередбачене.

(Закінчення на 2-й стор.)

ОБІЙДЕМОСЯ БЕЗ «БЕРЛІНСЬКИХ СТІН»

«У Нідерландів дещо інші проблеми, ніж у України, але це не перешкода для розвитку ділових партнерських відносин між нашими країнами. «Холодна війна» скінчилася, і ми повинні торгувати з усім світом, налагодувати всебічне співробітництво, у тому числі і в військовій галузі», — сказав Президент України А.Кучма. Він прийняв міністра оборони Королівства Нідерландів Йоріса Фоортуве, який перебував у Києві з офіційним візитом. Голова держави зазначив зростаюче протігання світового співтовариства звільнитися від проблем, що лишилися після періоду «холодної війни», позитивну роль, яку відіграють у зміцненні міждержавних контактів двосторонні зустрічі. «Я був радий зруйнуванню Берлінської стіни», — заявив він. — «І дай нам Бог, не побувати нову». Ця час розмови були обговорені питання зміцнення стабільності та безпеки в Європі, участі України в програмі «Партнерство заради миру», перспективи українсько-нідерландського співробітництва.

Естафета Перемоги — естафета пам'яті

Привітання Президента

Шановні друзі!

Пройшовши тисячі кілометрів по містах і селах умовною кордонів Співдружності Незалежних Держав, народи яких відстоювали честь і свободу в боротьбі з фашизмом, на землю України прибула Естафета Перемоги, присвячена 50-річчю цієї знаменної дати.

Щиро вітаю учасників Естафети Перемоги, ветеранів Прикордонних військ, усіх, хто проймав важкими дорогами випробувань військом. Народ України пишається вісником патріотизму, незалежною мужністю солдатів королів, їх асесори прикладом поведінки в ім'я Вітчизни.

Користуючись нагодою, звертаюсь до сучасних поколінь війни-прикордонників. Ви — спадкоємці бойової слави діда, батьків та старших братів, продовжувачі славних прикордонних традицій. Бойова слава зобов'язує кожного з нас усвідомлювати виключну відповідальність за наші охорону державного кордону нашої держави, нестимою досконалості бойову авіацію, змінювати військову дисципліну, кожний свій крок і вчинок визначати мірою його відповідальності державним інтересам.

Міцного здоров'я, щастя Вам і Вашим сім'ям!

З повагою

Президент України
Лео́ид КУЧМА.



Керч. 8 квітня, наперелоні 51-т роковини закінчення міста-героя прикордонної війська України прийняли естафету Перемоги від Федеральної прикордонної служби Росії. Естафету символізує артилерійський снаряд, котрі прикордонники СДП передали передатку у трьох напрямках — в Мурманська, Бухти Провідія й Душанбе, щоб вони обійшли весь зовнішній кордон колишнього Союзу і повернулись до Росії.

До України артилерійський снаряд доставлено паромом «Експ» із Новоросійська. На легендарній горі Міртіді естафету Перемоги прийняла група воїнів Кримського

прикордонного загону на чолі з капітаном Андрієм Борисовичем Голубом. Біля обеліску Слави відбувся мітинг друзів як данина пам'яті прикордонникам, які першими приймали на себе удар ворога, які даною подвигу, мужності, героїзму.

До 15 квітня естафета пройде по Україні через Севастополь, Одесу, потрапляє до Молдови, Білорусії й до 28 травня прибує до Москви. Тут відбудеться закладання пам'ятника герою-прикордоннику, полеглим у роки Великої Вітчизняної війни.

Фото Костянтина ДУДЧЕНКА.



Крим: перспективи соціально-економічного розвитку

Упродовж трьох днів, з 10 по 12 квітня, в Автономній Республіці Крим перебувала робоча група уряду України, очолювана міністром Кабінету міністрів Валерієм Пустовоїтеном. До її складу входили 29 керівників і спеціалістів провідних міністерств та відомств нашої держави. Мета групи — сприяння стабілізації соціально-економічної ситуації на півострові. Причому, якщо попередні робочі групи Кабінету міністрів розв'язували в Криму поточні проблеми, то нинішня — з'ясовувала перспективи розвитку економіки автономної республіки і необхідність фінансування нашої державою особливо важливих сфер.

(Закінчення на 2-й стор.)

Дорога до зброї починається в... Одесі

Більше десяти років, серед яких Росія, США, Японія, Саудівська Аравія, підписали угоди з досвідченим конструкторським бюро «Космос» на участь у створенні розробленого ним унікального космічного корабля, голосно призначення якого — транспортування рідкісних металів та інших сировини з астероїдів на Землю. Партнери вважають, що корабель може бути збудований уже в 1998 році. За дві доби, розкошуємо розробники, він зможе досягти астероїда, віддалених від Землі на 15 мільйонів кілометрів, і доставити звідти землянам мільйони тонн бантака.

Канцлер уже вирішив, Президент вагається

Що час перебування у Кабратино-Балкарі Президент РФ Б. Єльцин повідомив журналістів про свою телефонну розмову з Канцлером ФРН Г. Кольем. На відміну від глави держави колишньої антитерористичної кавказької Г. Коль не буде присутнім на параді Перемоги в Москві 9 травня. «У Гельмута Коля є певні проблеми, які ми можемо зрозуміти. Адак наші держави воювали одна з одною. У зв'язку з цим Канцлер ФРН не дуже зручно бути присутнім на параді Перемоги», — заявив Б. Єльцин. У столиці РФ Г. Коль покладив віню до Могилі Невідомого солдата, відвідав підмоховий цвинтар, де поховано німецьких солдатів. Ці ж до перспектив власної діяльності, то Б. Єльцин був обережним у прогнозах: «Рішення балотуватися на президентських виборах я ще не прийняв».

Загальні збори Національної Академії наук

відбулися вночі. В їх роботі взяв участь Президент України Леонід Кучма. З доповіддю «Про основні підсумки діяльності Національної Академії наук України за 1994 рік» він направили 21 робіт в сучасних умовах до присутніх звернувся президент НАН України Віктор Натон.

Наступні наступили Президент України Леонід Кучма. В обговоренні, в якому взяли участь представники наукової спільноти, прозвучала сильна думка про необхідність активної участі українських вчених у житті країни, сприянні її розвитку у економічній сфері.

Після закінчення зборів було введено тілпими зустрічам претей імелі видатних учених України. Матеріал про нго подію читатиме в наступних номерах газети.

ро використання ядерної енергії та радіаційну безпеку

**Про порядок введення в дію Закону України
«Про використання ядерної енергії
та радіаційну безпеку»**

13 квітня 1995 року. № 69 (1069)

(Продовження на 5—9-й стор.)

(Початок на 3—4-й стор.)

нових, джерел іонізуючого випромінювання та ядерні матеріали.

Стаття 21. Державне управління у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки

Державне управління у сфері використання ядерної енергії здійснюється органом, визначеним Кабінетом Міністрів України.

Цей орган виконує такі функції:

— планування, розробку і впровадження державних програм використання ядерної енергії; створення експлуатаційної організації (енергокомпанії) для забезпечення безпечної експлуатації атомних електростанцій, а також спеціалізованих підприємств (компаній) по поводженню з радіоактивними відходами до передачі їх на довгострокове зберігання та захоронання;

— планування, розробку і впровадження державних програм підвищення ядерної та радіаційної безпеки;

— організацію безпечного поводження з радіоактивними відходами у галузі (збирання, переробки, зберігання) до моменту передачі радіоактивних відходів на захоронання;

— створення державної системи заходів щодо забезпечення готовності до ліквідації аварій на ядерних установках, об'єктах, призначених для поводження з радіоактивними відходами, джерел іонізуючого випромінювання;

— здійснення державної науково-технічної та інвестиційної політики у сфері використання ядерної енергії;

— забезпечення розробки і реалізації програм якості роботи у сфері використання ядерної енергії;

— створення, планування і координації системи підготовки фахівців у сфері використання ядерної енергії.

Державне управління в сфері поводження з радіоактивними відходами на стадії довгострокового зберігання і захоронання здійснюється органом, визначеним Кабінетом Міністрів України.

Цей орган виконує функції:

— координації та контролю робіт по збиранню, переробці, зберіганню і захоронанню радіоактивних відходів, промислових, медичних, науково-дослідних установ, радіоактивних відходів, що утворюються під час проведення робіт по ліквідації аварій на Чорнобильській АЕС;

— реалізації державної програми поводження з радіоактивними відходами; створення та функціонування елементів державної системи обліку радіоактивних відходів, а також їх шкідливості;

— виконання робіт по будівництву, експлуатації, реконструкції або ліквідації об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами;

— виконання робіт по створенню нових сховищ радіоактивних відходів як у зоні відчуження Чорнобильської АЕС, так і за її межами;

— координації робіт по створенню безпечного національного сховища високоактивних відходів та відрахованого ядерного палива у вигляді геохімічних формаций;

— координації науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт у галузі поводження з радіоактивними відходами на стадії довгострокового зберігання і захоронання.

Посадові особи органів державного управління у сфері використання ядерної енергії та сфері поводження з радіоактивними відходами підлягають кваліфікаційній атестації та спеціальному медичному обстеженню. Перелік таких осіб та періодичність атестації і обстеження визначаються законодавством України.

Розділ IV. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ ВИКОРИСТАННЯ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГІЇ

Стаття 22. Державне регулювання безпеки використання ядерної енергії

Державне регулювання безпеки використання ядерної енергії полягає у забезпеченні безпеки людини, навколишнього природного середовища, ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання.

Державне регулювання безпеки використання ядерної енергії передбачає:

— встановлення нормативних критеріїв і вимог, що визначають умови використання ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання у державі (нормування);

— встановлення дозволів (ліцензій) на здійснення діяльності, пов'язаної з використанням ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання (ліцензування);

— здійснення нагляду за дотриманням нормативних вимог та умов наданих дозволів організації, яка здійснює цю діяльність, як використовують ядерні установок та джерела іонізуючого випромінювання, включаючи принципові заходи (нагляд).

Стаття 23. Орган державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки

Державне регулювання безпеки використання ядерної енергії здійснюється Міністерством охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України. Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України здійснює державну виконавчу владу згідно з законодавством України.

Орган державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки є незалежним від державних органів, установ і посадових осіб, діяльність яких пов'язана з використанням ядерної енергії. Вони не залежать від місцевих органів влади і самоврядування, об'єднань громадян.

Посадові особи органів державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки підлягають кваліфікаційній атестації та спеціальному медичному обстеженню. Перелік таких осіб та періодичність їх атестації і обстеження визначається законодавством України.

Стаття 24. Компетенція органів державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки

Орган державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки розробляє норми, правила і стандарти з ядерної та радіаційної безпеки;

— несе відповідальність за повноту, достатність і об'єктивність своїх вимог щодо безпеки у сфері регулювання, надісланої до них компетенції;

— здійснює державний нагляд за дотриманням норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки, а також умов дії наданих дозволів; в разі виявлення порушень законодавства адміністративні санкції до персоналу, посадових осіб підприємств, установ та організацій згідно з законодавством;

— здійснює державний нагляд за дотриманням норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки на території України та покладе їх Верховний Раді і Президенту України; іншим органам державної влади та самоврядування, громадським організаціям у встановлену законодавством України порядку;

— організують і проводять дослідження, спрямовані на підвищення безпеки ядерних установок, джерел іонізуючого випромінювання та вирішення проблем радіаційного захисту персоналу, населення і навколишнього природного середовища.

Орган державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки створює державні інспекції, на які покладатися державний нагляд за дотриманням вимог ядерної та радіаційної безпеки.

Державні інспекції діють згідно з положеннями про них, затвердженими Кабінетом Міністрів України.

Державні інспектори мають право:

— безперешкодно в будь-який час підходити до підприємств, установ та організацій (далі — підприємства), незалежно від форм власності, для перевірки виконання законодавства про використання ядерної енергії, отримувати від ліцензії чи власника необхідні пояснення, матеріали та інформацію з даної тематики;

— наглядати ліцензії, а також їх посадовим особам, керівникам структурних підрозділів Автономної Республіки Крим, міністерств та інших центральних органів державної виконавчої влади, місцевих Рад народних депутатів об'єкти для здійснення державного нагляду (принцип) по усуненню порушень і недоліків у сфері безпеки використання ядерної енергії;

— застосовувати у встановленому порядку фінансові санкції до підприємств, установ, організацій та підприємств за порушення законодавства, яке регулює діяльність підприємств, установ, організацій та підприємств з ядерної та радіаційної безпеки та умов наданих дозволів;

— обмежувати, припиняти чи зупиняти діяльність підприємств, установ, організацій і об'єктів у разі порушення вимог щодо ядерної та радіаційної безпеки;

— притягати за встановленим порядком до відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства та інших нормативних актів про ядерну та радіаційну безпеку.

За повноваження Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки Головного державного інспектора України з ядерної безпеки призначає Кабінет Міністрів України.

Рішення Головного державного інспектора України з ядерної безпеки, прийняте у межах його компетенції, є остаточною і виконується безпосередньо у судовому порядку.

Рішення державних інспекторів, підпорядкованих Головному державному інспектору України, виконуються у межах повноважень, у межах спеціальної компетенції.

Оскарження рішень Головного державного інспектора України з ядерної безпеки не зупиняє їх дію.

Ліцензіат повинен створити необхідні умови для роботи представників органів державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки.

Діяльність органів державного регулювання безпеки використання ядерної енергії фінансується за рахунок державного бюджету. З метою фінансування наукового та експертного супроводу регулюючої діяльності та виконання державних обов'язків безпеки джерел іонізуючого випромінювання при державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки.

Діяльність органів державного регулювання безпеки використання ядерної енергії фінансується за рахунок державного бюджету. З метою фінансування наукового та експертного супроводу регулюючої діяльності та виконання державних обов'язків безпеки джерел іонізуючого випромінювання при державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки.

Діяльність органів державного регулювання безпеки використання ядерної енергії фінансується за рахунок державного бюджету. З метою фінансування наукового та експертного супроводу регулюючої діяльності та виконання державних обов'язків безпеки джерел іонізуючого випромінювання при державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки.

Діяльність органів державного регулювання безпеки використання ядерної енергії фінансується за рахунок державного бюджету. З метою фінансування наукового та експертного супроводу регулюючої діяльності та виконання державних обов'язків безпеки джерел іонізуючого випромінювання при державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки.

Діяльність органів державного регулювання безпеки використання ядерної енергії фінансується за рахунок державного бюджету. З метою фінансування наукового та експертного супроводу регулюючої діяльності та виконання державних обов'язків безпеки джерел іонізуючого випромінювання при державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки.

Діяльність органів державного регулювання безпеки використання ядерної енергії фінансується за рахунок державного бюджету. З метою фінансування наукового та експертного супроводу регулюючої діяльності та виконання державних обов'язків безпеки джерел іонізуючого випромінювання при державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки.

закордонних юридичних та фізичних осіб.

Вищий нагляд за дотриманням і правильним застосуванням ядерного законодавства здійснюється Генеральним прокурором України і підпорядкованим йому прокурорам.

Стаття 26. Дозволяний принцип винятковості ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання

Використання ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання на території України базується на дозволяльному принципі.

Дозвіл на кожне окреме вид діяльності надається лише одним уповноваженим на це Кабінетом Міністрів України органом державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки.

Забезпечення здійснення будь-якої діяльності, пов'язаної з використанням ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання, здійснюється фізичними особами, які не мають дозволу, виданого у встановленому порядку.

Ядерна установка, джерело іонізуючого випромінювання, яке використовується лише з такою метою і таким чином, як це передбачено умовами виданого дозволу.

Визначені в дозволі умови та межі безпечного використання ядерної енергії, джерела іонізуючого випромінювання повинні забезпечувати необхідний і достатній рівень ядерної та радіаційної безпеки.

Джерело іонізуючого випромінювання, радіоактивний матеріал якого є настільки низьким, що не потребує застосування обмежувальних заходів згідно з нормами, правилами і стандартами з ядерної та радіаційної безпеки, не підлягає регулюванню.

Стаття 27. Вид діяльності, на яку поширюється для державного регулювання у сфері використання ядерної енергії (далі — вид діяльності)

Вид діяльності у сфері використання ядерної енергії (далі — вид діяльності) є діяльність, під час якої заповнюється додаткові джерела опромінювання, або дії опромінювання поширюються на додаткові групи людей, або змінюється характер опромінювання від існуючих джерел, у зв'язку з чим підвищується доза чи інтенсивність опромінювання людей, або безпека людей, які опромінюються.

Державному регулюванню у сфері використання ядерної енергії підлягають такі види діяльності:

— проектування, будівництво, експлуатація, модернізація, ремонт, демонтаж ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання;

— проектування, будівництво, експлуатація, модернізація, ремонт, демонтаж ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання;

— проектування, будівництво, експлуатація, модернізація, ремонт, демонтаж ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання;

— проектування, будівництво, експлуатація, модернізація, ремонт, демонтаж ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання;

— проектування, будівництво, експлуатація, модернізація, ремонт, демонтаж ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання;

— проектування, будівництво, експлуатація, модернізація, ремонт, демонтаж ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання;

— проектування, будівництво, експлуатація, модернізація, ремонт, демонтаж ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання;

— проектування, будівництво, експлуатація, модернізація, ремонт, демонтаж ядерних установок та джерел іонізуючого випромінювання.

ється Кабінетом Міністрів України;

— виконання окремих видів діяльності персоналом та посадовими особами ядерної енергії, визначені Кабінетом Міністрів України.

Стаття 28. Види дозволів на здійснення діяльності у сфері використання ядерної енергії

На здійснення діяльності у сфері використання ядерної енергії видаються такі види дозволів:

— ліцензії на проектування, будівництво, модернізацію, виробництво, виготовлення, придбання, збут, володіння, введення в експлуатацію, експлуатація, використання, перевезення, зняття з експлуатації, консервація будь-якого джерела іонізуючого випромінювання, ядерної установок;

— ліцензії на проведення проектно-пошукових робіт щодо вибору майданчика для розміщення ядерної установок, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, і на виготовлення та постачання елементів, важливих для безпеки, необхідних для підтримки якості постачок;

— дозволи на діяльність, що проводиться за умов виконання санітарних норм, правил і стандартів радіаційної безпеки;

— ліцензії на підготовку персоналу для експлуатації ядерних установок;

— ліцензії на виконання окремих видів діяльності; екологічні паспорти і дозволи на викиди та скиди радіоактивних відходів у навколишнє природне середовище.

Стаття 29. Умови та порядок надання дозволів у сфері використання ядерної енергії

Державні дозвіли, передбачені статтею 27, надаються за наявності умов, що виповнюють встановлені законодавством і стандартами з ядерної та радіаційної безпеки.

Дозволом обумовлюється конкретне джерело іонізуючого випромінювання, ядерна установка, об'єкт, призначений для поводження з радіоактивними відходами, вид діяльності, умови і межі безпечного використання, специфічні вимоги та строк дії дозволу.

Порядок видачі дозволів, передбачених статтею 28, та розміри плати за видачу дозволів визначаються Кабінетом Міністрів України.

Сума державного збору за видачу відповідного дозволу у сфері використання ядерної енергії зараховується на рахунок органу, що видав відповідний дозвіл.

Стаття 30. Дії дозволу у разі прийняття нових норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки

Прийняття нових норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки або змін і доповнень до них не тягне за собою скасування або скорочення терміну дії дозволу.

Введення нових норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки не звільняє власників підприємств від виконання розпорядженням відповідних організаційно-технічних заходів. Ці заходи мають бути погоджені з державним органом, який видав дозвіл.

Якщо запровадження нових норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки призведе до збільшення витрат на виконання заходів безпеки, то доцільність діяльності ядерних установок, джерел іонізуючого випромінювання та ядерних установок повинна бути переоцінена з радіоактивними відходами, на попередніх умовах вирішується у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Якщо запровадження нових норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки призведе до збільшення витрат на виконання заходів безпеки, то доцільність діяльності ядерних установок, джерел іонізуючого випромінювання та ядерних установок повинна бути переоцінена з радіоактивними відходами, на попередніх умовах вирішується у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Якщо запровадження нових норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки призведе до збільшення витрат на виконання заходів безпеки, то доцільність діяльності ядерних установок, джерел іонізуючого випромінювання та ядерних установок повинна бути переоцінена з радіоактивними відходами, на попередніх умовах вирішується у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Якщо запровадження нових норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки призведе до збільшення витрат на виконання заходів безпеки, то доцільність діяльності ядерних установок, джерел іонізуючого випромінювання та ядерних установок повинна бути переоцінена з радіоактивними відходами, на попередніх умовах вирішується у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(Початок на 3—5-й стор.).

Розділ V. ПРАВОВІ СТАТУС ЮРИДИЧНИХ ТА ФІЗИЧНИХ ОСІБ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ДІЯЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГІЇ ТА РАДІАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Стаття 31. Завдання.
Завданнями — юридична або фізична особа, яка подає документи до органу державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки на право здійснення певного акту діяльності.

Будь-який заявник повинен: сповістити орган державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки про свій намір здійснювати який-небудь з видів діяльності, зазначених у статті 27 цього Закону, та подати за ним на проведення дозволу на здійснення цієї діяльності;

подати в органи державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки документи, передбачені нормами, правилами і стандартами з ядерної та радіаційної безпеки, та іншу документацію, необхідну згідно з законодавством, для розгляду питання про надання заявником дозволу на відведення від діяльності;

Стаття 32. Ліцензіат.
Ліцензіатом — юридична або фізична особа, що має виданий у встановленому порядку довід органів державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки на здійснення певного виду діяльності.

Ліцензіат уповноважується власником джерела іонізуючого випромінювання ядерної установок на виконання якого-небудь з видів діяльності, передбачених статтею 27 цього Закону. Права ліцензіата, який визначається власником ядерної установок, джерела іонізуючого випромінювання, можуть бути достатніми для виконання ним функцій щодо відповідальності за безпеку і не повинні суперечити вимогам законодавства України.

Ліцензіат несе, зокрема, повну відповідальність за радіаційний захист та безпеку ядерної установок, джерела іонізуючого випромінювання незалежно від дії інших відповідальних осіб, поставлених і органів державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки.

Ліцензіат повинен мати фінансові ресурси та інші ресурси, відповідні організації структури і персонал для підтримання рівня безпеки, передбаченого нормами, правилами і стандартами з безпеки, в також вимогам наданого дозволу.

Ліцензіат повинен мати фінансові ресурси та інші ресурси, відповідні організації структури і персонал для підтримання рівня безпеки, передбаченого нормами, правилами і стандартами з безпеки, в також вимогам наданого дозволу.

Ліцензіат повинен мати фінансові ресурси та інші ресурси, відповідні організації структури і персонал для підтримання рівня безпеки, передбаченого нормами, правилами і стандартами з безпеки, в також вимогам наданого дозволу.

Ліцензіат встановлює вимоги щодо кваліфікації персоналу, залежно від його відрядження, з метою забезпечення використання і контролю ядерних установок, джерел іонізуючого випромінювання, з метою забезпечення безпеки. Вимоги щодо кваліфікації персоналу, який виконує свої функції на основі наданої йому ліцензії, повинні бути узгоджені з вимогами органів державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки.

органу державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки.

У разі аварії ліцензіат зобов'язаний безперервно з моменту початку аварії асисті контролю і контролю аварії надати певні рішення за межі ядерної установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, та інформувати про це відповідні органи і організації у встановленому порядку.

Ліцензіат забезпечує в межах своїх компетенцій реалізацію заходів щодо захисту персоналу та населення у разі аварії на ядерній установці чи об'єкта, що застосовує до іонізуючого випромінювання.

Ліцензіат зобов'язаний сповістити орган державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки про кожне додаткове джерело іонізуючого випромінювання, а також про передачу джерела іонізуючого випромінювання іншій особі, яка має відповідний довід. Ліцензіат зобов'язаний передавати джерело іонізуючого випромінювання особі, яка не має відповідного дозволу.

Стаття 33. Експлуатувача організації.
Експлуатувача організації — це юридична особа, яка забезпечує ядерну та радіаційну безпеку.

Організація згідно з законодавством довіряє на здійснення видів діяльності;

розробляє та здійснює заходи щодо ліцензування безпеки ядерної установок;

має право страхування заявності робочих місць, важливих для забезпечення безпеки ядерної установок;

здійснює діяльність, пов'язану з вибором майданчика, проектуванням, будівництвом, введенням в експлуатацію експлуатацією, зняттям з експлуатації і консервацією ядерної установок на підставі отриманого дозволу.

Ліцензіат забезпечує радіаційний захист персоналу, населення та навколишнього природного середовища;

несе відповідальність за фізичний захист ядерних матеріалів і за відшкодування ядерної шкоди;

вчасно і повно інформує у встановленому порядку про випадки порушень у роботі ядерних установок;

забезпечує фінансове покриття відповідальності за ядерну шкоду у розмірі та на умовах, що визначаються законодавством України.

Ліцензіат несе витрати на фонд наступного зняття з експлуатації ядерної установок;

несе відповідальність за збитки, завдані персоналу під час виконання службових обов'язків згідно з законодавством України.

Експлуатувача організації зобов'язана періодично, відповідно до вимог норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки, здійснювати перевірку безпеки ядерної установок, подавати звіти за її результатами органу державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки.

Персоналі безпеки також здійснюється на вимогу органу державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки у разі існуючих змін конструкції установок, а також коли досвід експлуатації свідчить про необхідність попередніх дій.

Експлуатувача організації не може вважатися до дій або демонстрації намірів, які можуть спонукати персонал порушувати вимоги цього Закону, норми, правила і стандарти з ядерної та радіаційної безпеки.

Експлуатувача організації включає у соборність виробничих та електроенергетичних витрат на реалізацію програм підвищення безпеки роботи ядерних установок, забезпечення зберігання відпрацьованого ядерного палива,

переробки і зберігання радіоактивних відходів;

науково-технічні і конструкторсько-технологічні супроводи експлуатації ядерних установок, проектування, підготовку і перепідготовку персоналу;

страхування персоналу і населення на випадок ядерної шкоди;

зняття з експлуатації та консервації ядерних установок; соціально-економічні розрахунки, пов'язані з розташуванням ядерної установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами.

Постачальник — юридична особа, яка виконує функції, пов'язані з проектуванням, виробництвом, постачанням, будівництвом або наданням інших послуг у сфері використання ядерної енергії.

Постачальник має відповідальність за якість виконання робіт і надання послуг. Конкретні умови та межі відповідальності обумовлюються у контракті між ліцензіатом і постачальником.

Стаття 35. Персонал.
Персонал — працівники підприємств, організацій, установ, які виконують роботи, пов'язані з експлуатацією джерел іонізуючого випромінювання або ядерних установок.

Персонал зобов'язаний суворо дотримуватися вимог норм, правил і стандартів з безпеки, а також не вчиняти будь-яких заходів, які можуть погіршити ситуацію, що порушує вимоги цього Закону.

Персонал ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, не має права на страйк.

Стаття 36. Обмеження.
Персонал зобов'язаний суворо дотримуватися вимог норм, правил і стандартів з безпеки, а також не вчиняти будь-яких заходів, які можуть погіршити ситуацію, що порушує вимоги цього Закону.

Персонал повинен проходити обов'язковий медичний огляд (попередній при прийнятті на роботу і періодичний протягом трудової діяльності).

Особи, у зв'язку з виконанням своїх функцій, знаходяться в переліку медичних протипоказів щодо допуску до роботи з джерелами іонізуючого випромінювання, не допускаються до роботи з джерелами іонізуючого випромінювання на підставі отриманого дозволу.

Особи, які мають медичні протипокази, за наявності яких особи не можуть бути допущені до роботи на ядерних установках та з джерелами іонізуючого випромінювання, повинні бути відведені з підприємств охорони здоров'я і Міністерством охорони здоров'я України.

Розділ VI. РОЗМІЩЕННЯ, БУДІВНИЦТВО, ВВЕДЕННЯ В ЕКСПЛУАТАЦІЮ І ЗНЯТТЯ З ЕКСПЛУАТАЦІЇ ЯДЕРНИХ УСТАНОВОК ТА ОБ'ЄКТІВ, ПРИЗНАЧЕНИХ ДЛЯ ПОВЕДЕННЯ З РАДІОАКТИВНИМИ ВІДХОДАМИ

Стаття 37. Порядок прийняття рішення щодо розміщення ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами.

Пропозиції щодо розміщення ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, мають право вносити органи державної влади та самоврядування, окремі юридичні та фізичні особи.

Пропозиції вносяться Кабінетом Міністрів України.

Для розгляду питання про розміщення ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, заявник подає підготовлені у встановленому порядку документи, які містять обґрунтування необхідності спорудження такої установок чи об'єкта і не менше трьох варіантів розташування об'єкта чи розміщення.

У поданих матеріалах обов'язково мають бути:

характеристика навколишнього природного середовища в районі можливого розміщення ядерної установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами; оцінка впливу запланованих робіт по будівництву, введенню в експлуатацію, експлуатації та знятті з експлуатації значущих об'єктів на людину та навколишнє природне середовище; заходи, передбачені для зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище та його зменшення.

Рішення про будівництво ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, приймає Кабінет Міністрів України спільно з місцевими органами державної влади та самоврядування на території яких планується будівництво та експлуатація об'єктів. Рішення приймається на підставі висновків державної експертизи безпеки установок або об'єкта та інших експертних відомостей щодо заходів зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище України.

При прийнятті рішення щодо розміщення ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, мають бути передбачені додаткові заходи, спрямовані на соціально-економічне покращення умов життя населення місцевості. Обсяг та порядок здійснення цих заходів у кожному конкретному випадку встановлюється Кабінетом Міністрів України за погодженням з місцевими органами державної влади та самоврядування на підставі науково-економічних обґрунтувань.

Стаття 38. Прийняття в експлуатацію ядерної установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами.

Прийняття в експлуатацію ядерної установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, здійснюється державними приймальними комісіями.

Прийняття в експлуатацію ядерної установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, здійснюється державними приймальними комісіями.

Прийняття в експлуатацію ядерної установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, повинні здійснюватися у комплексі з передбаченими у проекті заходами зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище.

Стаття 39. Зняття з експлуатації і обмеження експлуатації.
Зняття з експлуатації ядерної установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, здійснюється державними приймальними комісіями.

Порядок зняття з експлуатації ядерних установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, повинен бути передбачений у проекті, затвердженому в установленому порядку.

Рішення про дострокове зняття з експлуатації ядерної установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, приймається на підставі висновків державної експертизи безпеки установок чи об'єкта та інших експертних відомостей щодо заходів зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище України.

Рішення про дострокове зняття з експлуатації ядерної установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, приймається на підставі висновків державної експертизи безпеки установок чи об'єкта та інших експертних відомостей щодо заходів зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище України.

не пізніше як за два роки до початку зазначених дій.

Стаття 40. Державна експертиза ядерної та радіаційної безпеки.

Техніко-економічне обґрунтування і проекти будівництва, реконструкції, зняття з експлуатації, експлуатації, які містять обґрунтування безпеки, змін вимог та лімітів безпеки ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, підлягають обов'язковій державній експертизі.

Державну експертизу ядерної та радіаційної безпеки ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, проводять органи державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки з урахуванням інших державних експертів, які здійснюють експертизу економічних питань.

До участі в проведенні експертизи експертів ядерних установок чи об'єктів можуть залучатися експерти з інших держав та експерти з України, інших держав і міжнародних організацій.

Експертиза проектів інших джерел іонізуючого випромінювання організовується місцевими органами державної влади і самоврядування відповідно до законодавства України.

Фінансування експертизи ядерної та радіаційної безпеки здійснюється за рахунок замовників робіт.

Висновки державних експертів є обов'язковими для виконання всіма суб'єктами сфери використання ядерної енергії. Висновки державної екологічної експертизи і державної експертизи ядерної та радіаційної безпеки є підставою для фінансування робіт за проектами.

Стаття 41. Громадська експертиза безпеки ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами.

Громадська експертиза безпеки ядерної установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, здійснюється з ініціативи об'єднань громадян, а також місцевих органів державної влади і самоврядування за розуміння їх коштів або на громадських засадах організації чи експертами згідно з законодавством.

Громадська експертиза безпеки здійснюється за рахунок коштів, що пов'язано з підтримкою експертів.

Висновки громадської експертизи є рекомендаційними, але здійснюють державну експертизу, а також замовнику проекту.

Стаття 42. Ліцензування.
Ліцензування ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, здійснюється державними приймальними комісіями.

Ліцензування ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, здійснюється державними приймальними комісіями.

Ліцензування ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, здійснюється державними приймальними комісіями.

(Продовження на 7—9-й стор.).

(Початок на 3—6-й стор.)

Такі рішення може бути оскаржено лише у судовому порядку. Подання скарги не припиняє дії рішень.

Стаття 43. Ліцензії на експлуатацію ядерної установки чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами.

Ліцензії на експлуатацію ядерної установки чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, видаються органами державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки після завершення будівництва відповідно до проекту та аквизиція робіт щодо введення їх в експлуатацію.

Обов'язковим умовам надано ліцензії на експлуатацію ядерної установки є подання матеріалів обґрунтування ядерної та радіаційної безпеки, а також надання фінансових гарантій щодо відшкодування можливої ядерної шкоди.

Стаття 44. Відповідальність за невиконання припинення будівництва (експлуатації) ядерної установки чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами.

Державні органи, які прийняли рішення про будівництво (експлуатацію) ядерної установки чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, може скасувати прийняті ним рішення або припинити будівництво (експлуатацію) у разі виникнення додаткової інформації, яка негативно впливає на безпеку установок чи об'єкта, стан навколишнього природного середовища або тиску на собою інші негативні наслідки.

Збитки, пов'язані з припиненням будівництва (експлуатації) ядерної установки чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, у разі надання додаткових факторів, які можуть призвести до зменшення ризиків безпеки, покриття статусу навколишнього природного середовища або інших негативних наслідків, відшкодовуються за рахунок органів, які винесли рішення, яке не було своєчасно анімовано і архівовано.

Збитки, пов'язані з припиненням або призупиненням будівництва (експлуатації) ядерних установок та об'єктів за рішенням державного органу України, якщо такі фактори не було внаслідок своєчасно, підлягають відшкодуванню з державного бюджету.

Розділ VII. ОСОБЛИВИЙ РЕЖИМ ТЕРИТОРІЙ У МІСЦЯХ РОЗТАШУВАННЯ ЯДЕРНИХ УСТАНОВОК ТА ОБ'ЄКТІВ, ПРИЗНАЧЕНИХ ДЛЯ ПОВЕДЕННЯ З РАДІОАКТИВНИМИ ВІДХОДАМИ

Стаття 45. Встановлення особливого режиму території у місцях розташування ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами.

У місцях розташування ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, може бути встановлено особливий режим території.

Порядок визначення особливого режиму території встановлюється Кабінетом Міністрів України.

У місцях розташування ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, встановлюються санітарно-захисна зона і зона спостереження.

Розміри, межі, умови встановлення зон визначаються у проекті згідно з нормами, правилами і стандартами у сфері використання ядерної енергії, утворюються за рішенням державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки і затверджуються місцевими Радами народних депутатів. У санітарно-захисній зоні спостереження повинні

здійснюватися контроль за радіаційним станом.

У санітарно-захисній зоні забороняється розміщення жилих будинків та громадських споруд, дитячих та лікувально-оздоровчих установ, а також промислових підприємств; об'єктів громадського харчування, допоміжних та інших споруд, не пов'язаних з діяльністю ядерної установки або об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами.

Використання для народногосподарських цілей земель і водоймищ, розташованих у санітарно-захисній зоні, можливе лише за дозволу органів державного регулювання з ядерної та радіаційної безпеки за погодженням з експлуатаційною організацією з урахуванням обов'язкового проведення радіологічного контролю продукції, яка виробляється.

Збитки і витрати, пов'язані з встановленням санітарно-захисної зони в районі розміщення ядерної установки або об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, відшкодовуються відповідно до законодавства України.

Стаття 46. Обмеження прав осіб, що перебувають на території ядерної установки.

На території ядерної установки персонал, відвідувачі, їх транспортні засоби можуть бути опломбовані особами підпорядкованими спеціальним підрозділам охорони з використанням спеціальних засобів виявлення протипристрі, зброї, радіоактивних отруйних речовин, а також забороняється вступати на територію, якщо це може негативно впливати на діяльність установок чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами.

Без дозволу експлуатаційної організації забороняється під'їзд, фотофіксація інженерних та технічних засобів охорони ядерних установок.

Стаття 47. Громадські заходи на території ядерної установки або об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами.

Проведення зборів, мітингів, демонстрацій та інших громадських заходів на території ядерної установки чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, та в санітарно-захисній зоні забороняється.

Організація і проведення мітингів, демонстрацій, пікетувань, бляв, банкетів, концертів, комунікацій та інших громадських заходів за межами території ядерної установки чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, та їх санітарно-захисних зон, якщо внаслідок проведення таких заходів може виникнути негативний вплив на діяльність систем ядерної установки чи об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами, відшкодовуються особам у встановленому законодавстві.

Розміри, межі, умови встановлення зон визначаються у проекті згідно з нормами, правилами і стандартами у сфері використання ядерної енергії, утворюються за рішенням державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки і затверджуються місцевими Радами народних депутатів. У санітарно-захисній зоні спостереження повинні

здійснюватися контроль за радіаційним станом.

Розділ VIII. ОСОБЛИВІ УМОВИ РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ СУДЕН, КОСМІЧНИХ ТА ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ З ЯДЕРНИМИ УСТАНОВКАМИ АБО ДЖЕРЕЛАМИ ІОНІЗУЮЧОГО ВИПРОМІНЮВАННЯ

Стаття 48. Особливі умови регулювання безпеки суден та інших плавальних засобів.

інших плавальних засобів з ядерними установками або джерелами іонізуючого випромінювання.

Відповідальність за безпеку суден та інших плавальних засобів з ядерними установками або джерелами іонізуючого випромінювання покладається на:

будівників підприємств на етапі проектування, будівництва та введення в експлуатацію судна або іншого плавального засобу з ядерною установкою або джерелом іонізуючого випромінювання; ліцензіатів — після прийняття судна або іншого плавального засобу з ядерною установкою або джерелом іонізуючого випромінювання до експлуатації.

Діяльність, пов'язана з використанням суден з ядерними установками або джерелами іонізуючого випромінювання, регулюється Кодексом торговельного мореплавства України.

Відповідальність за безпеку суден та інших плавальних засобів з ядерними установками або джерелами іонізуючого випромінювання покладається на:

будівників підприємств на етапі проектування, будівництва та введення в експлуатацію судна або іншого плавального засобу з ядерною установкою або джерелом іонізуючого випромінювання; ліцензіатів — після прийняття судна або іншого плавального засобу з ядерною установкою або джерелом іонізуючого випромінювання до експлуатації.

Діяльність, пов'язана з використанням суден з ядерними установками або джерелами іонізуючого випромінювання, регулюється Кодексом торговельного мореплавства України.

Відповідальність за безпеку суден та інших плавальних засобів з ядерними установками або джерелами іонізуючого випромінювання покладається на:

будівників підприємств на етапі проектування, будівництва та введення в експлуатацію судна або іншого плавального засобу з ядерною установкою або джерелом іонізуючого випромінювання; ліцензіатів — після прийняття судна або іншого плавального засобу з ядерною установкою або джерелом іонізуючого випромінювання до експлуатації.

Діяльність, пов'язана з використанням суден з ядерними установками або джерелами іонізуючого випромінювання, регулюється Кодексом торговельного мореплавства України.

Відповідальність за безпеку суден та інших плавальних засобів з ядерними установками або джерелами іонізуючого випромінювання покладається на:

будівників підприємств на етапі проектування, будівництва та введення в експлуатацію судна або іншого плавального засобу з ядерною установкою або джерелом іонізуючого випромінювання; ліцензіатів — після прийняття судна або іншого плавального засобу з ядерною установкою або джерелом іонізуючого випромінювання до експлуатації.

Діяльність, пов'язана з використанням суден з ядерними установками або джерелами іонізуючого випромінювання, регулюється Кодексом торговельного мореплавства України.

Відповідальність за безпеку суден та інших плавальних засобів з ядерними установками або джерелами іонізуючого випромінювання покладається на:

будівників підприємств на етапі проектування, будівництва та введення в експлуатацію судна або іншого плавального засобу з ядерною установкою або джерелом іонізуючого випромінювання; ліцензіатів — після прийняття судна або іншого плавального засобу з ядерною установкою або джерелом іонізуючого випромінювання до експлуатації.

ністю України, з ядерною установкою або джерелом іонізуючого випромінювання, яка може спричинити незалежне поширення радіоактивних речовин на Землю, оповіщення заінтересованих держав та надання їм у разі необхідності допомоги здійснюється відповідно до міжнародних угод та актів законодавства України. Оповіщення місцевих органів державної влади і самоврядування та населення здійснюється за допомогою засобів масової інформації в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Розділ IX. ПОВЕДІННЯ З РАДІОАКТИВНИМИ ВІДХОДАМИ

Стаття 50. Мета радіаційної безпеки при поводженні з радіоактивними відходами.

Метою радіаційної безпеки при поводженні з радіоактивними відходами є захист людини і навколишнього природного середовища від негативного радіаційного впливу у період, під час якого радіоактивні відходи являють собою потенційну загрозу.

Важливі щодо поводження з радіоактивними відходами визначаються законодавством України.

Стаття 51. Права власності на радіоактивні відходи.

Радіоактивні відходи переходять у власність держави з моменту підписання документа про передачу радіоактивних відходів від ліцензіата, що їх виробив в результаті своєї діяльності.

До переліку радіоактивних відходів у власність держави ліцензіат, внаслідок діяльності якого утворюються радіоактивні відходи, несе відповідальність за безпеку їх захисту та утилізації при поводженні з радіоактивними відходами.

Стаття 52. Фінансування поводження з радіоактивними відходами.

Фінансування поводження з радіоактивними відходами після того, як вони перейшли у власність держави, здійснюється за рахунок спеціального державного фонду поводження з радіоактивними відходами.

Розмір та порядок відрахувань з бюджету на виробничі відходи до цього фонду встановлюються законодавством України.

Стаття 53. Трансграничне перевезення радіоактивних відходів.

Перевезення на територію України радіоактивних відходів з території інших держав забороняється, якщо це може негативно впливати на безпеку. Якщо перевезення здійснюється за умов, які не порушують безпеку, і на які поширюється дія контрактної угоди між ними щодо ліквідації таких відходів в Україні.

Порядок трансграничного перевезення радіоактивних відходів між територіями, що належать до території України, визначається міжнародними договорами, учасником яких є Україна.

Розділ X. ПЕРЕВІРЕННЯ ДЖЕРЕЛ ІОНІЗУЮЧОГО ВИПРОМІНЮВАННЯ

Стаття 54. Учасники перевезення ядерної іонізуючого випромінювання.

Перевезення ядерної іонізуючого випромінювання є вантажооб'єктом — юридична або фізична особа, що подає вантаж для перевезення і несе відповідальність за безпеку вантажа вантажооб'єктом.

Вантажооб'єктом несе безпосередню відповідальність за безпеку перевезення ядерної іонізуючого випромінювання, якщо це не передбачено контрактом.

Стаття 55. Умови надання дозволу на перевезення ядерної іонізуючого випромінювання.

Довідні на перевезення ядерної іонізуючого випромінювання видаються лише за умови:

підтвердження сертифікатом безпеки упаковки;

надання дозволу органів державного санітарного нагляду на перевезення ядерної іонізуючого випромінювання транспортними засобами;

надання документального підтвердження того, що перевезення здійснюється особами, які мають достатні знання з радіаційної безпеки;

надання плану аварійних заходів під час перевезення; гарантування, що перевезення ядерної іонізуючого випромінювання здійснюється транспортом, який відповідає вимогам даного перевезення;

надання гарантування відшкодування шкоди, якщо це буде завдано внаслідок аварії.

Стаття 56. Аварійні заходи під час перевезення ядерної іонізуючого випромінювання.

На випадок транспортних аварій під час перевезення ядерної іонізуючого випромінювання транспортними засобами місцевої влади і самоврядування обов'язково розробляються плани аварійних заходів (державних, регіональних, місцевих).

План аварійних заходів та перелік танків зобов'язані мати власні плани аварійних заходів.

Зобороняється надавати дозвіл на перевезення ядерної іонізуючого випромінювання за відсутності плану аварійних заходів.

На радіаційні наслідки транспортної аварії. Вимоги до змісту, порядку розробки та затвердження аварійних заходів внаслідок аварійних заходів, внаслідок діяльності якого утворюються радіоактивні відходи, несе відповідальність за безпеку їх захисту та утилізації при поводженні з радіоактивними відходами.

Стаття 57. Забезпечення якості перевезення ядерної іонізуючого випромінювання.

Всі учасники перевезення ядерної іонізуючого випромінювання, а також органи державного регулювання безпеки повинні мати систему забезпечення якості, яка включає програму систематичного контролю та вимірювання рівня безпеки перевезення ядерної іонізуючого випромінювання.

Стаття 58. Спеціальні умови перевезення ядерної іонізуючого випромінювання.

Перевезення вантажу, що не відповідає нормам, правилам і стандартам ядерної та радіаційної безпеки, здійснюється з дотриманням спеціальних умов, які встановлюються органом державного регулювання безпеки. Такі умови мають забезпечувати рівень безпеки не нижчий, ніж передбачено нормами, правилами і стандартами ядерної та радіаційної безпеки.

Стаття 59. Особливості змонтированої ядерної іонізуючого випромінювання.

Міжнародні та транзитні перевезення ядерної іонізуючого випромінювання здійснюються за міжнародними договорами, учасником яких є Україна.

Розділ XI. ФІЗИЧНИЙ ЗАХИСТ ЯДЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ ТА ЯДЕРНИХ УСТАНОВОК

Стаття 60. Цілі фізичного захисту ядерних матеріалів та ядерних установок.

Цілями фізичного захисту ядерних матеріалів та ядерних установок є:

створення державою умов, які б зводили до мінімуму можливість неспіввідомованого вилучення ядерних матеріалів та ядерних установок;

забезпечення безпеки вантажів, що перевозяться, та осіб, які перевозять вантажі;

(Продовження на 8—9-й стор.)

(Початок на 3—7-й стор.)

я ядерного матеріалу, які можуть прямо або опосередковано створювати загрозу для здоров'я або безпеки населення в результаті радіаційного впливу.

Надання необхідної інформації та технічної допомоги державним органам, які здійснюють операції з радіоактивних заходів щодо повернення злишкового ядерного матеріалу.

Стаття 61. Обов'язок фізичної застуги ядерних установок та ядерних установок. Забезпечення фізичного захисту ядерних матеріалів та ядерних установок, є обов'язковою умовою для надання дозволу на булізництво і експлуатацію ядерних установок, виготовлення, використання, зберігання та переміщення ядерних матеріалів.

Рівень фізичного захисту ядерних матеріалів під час міжнародних перевезень повинен відповідати міжнародним договорам, учасником яких є Україна.

Стаття 62. Державне регулювання фізичного захисту ядерних матеріалів та ядерних установок. Державне регулювання фізичного захисту ядерних матеріалів та ядерних установок здійснює орган державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки.

Порядок державного регулювання фізичного захисту ядерних матеріалів та ядерних установок визначає Кабінет Міністрів України.

Стаття 63. Відповідальність за забезпечення фізичного захисту ядерних матеріалів та ядерних установок.

Відповідальність за забезпечення фізичного захисту ядерних матеріалів та ядерних установок несе експлуатуюча організація, яка здійснює операції з радіоактивних заходів щодо повернення злишкового ядерного матеріалу.

Стаття 64. Допуск осіб до роботи з ядерними матеріалами та на ядерних установках. Допуск осіб до роботи з ядерними матеріалами та на ядерних установках дає керівник підприємства, установи, організації, який повинен на наявності позитивних висновків спеціальної перевірки всіх відомостей, що полягають про себе особи, які бажають виконувати роботи з ядерними матеріалами або на ядерних установках, відповідно до вимог цього Закону.

Спеціальну перевірку виконують, на підставі відповідної заяви, спеціальні органи, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність згідно з законодавством.

Порядок проведення спеціальної перевірки установлює Кабінет Міністрів України.

Стаття 65. Обов'язок осіб, щодо яких проводиться спеціальна перевірка.

Особі, які бажають виконувати роботи з ядерними матеріалами або на ядерних установках, повинні бути надані відповідні відомості: а) про себе достовірні відомості: а) як встановленому порядку надано необхідні для отримання допуску до роботи з ядерним матеріалом; б) проведення перевірки цих відомостей.

Не брати участь в діяльності об'єкта, який є предметом спеціальної перевірки, відповідно до законодавства або заборонена в установленому порядку.

Особі, які виконують роботи з ядерними матеріалами або на ядерних установках, повинні бути надані відповідні відомості: а) як встановленому порядку надано необхідні для отримання допуску до роботи з ядерним матеріалом; б) проведення перевірки цих відомостей.

Не брати участь в діяльності об'єкта, який є предметом спеціальної перевірки, відповідно до законодавства або заборонена в установленому порядку.

Особі, які виконують роботи з ядерними матеріалами або на ядерних установках, повинні бути надані відповідні відомості: а) як встановленому порядку надано необхідні для отримання допуску до роботи з ядерним матеріалом; б) проведення перевірки цих відомостей.

Не брати участь в діяльності об'єкта, який є предметом спеціальної перевірки, відповідно до законодавства або заборонена в установленому порядку.

Особі, які виконують роботи з ядерними матеріалами або на ядерних установках, повинні бути надані відповідні відомості: а) як встановленому порядку надано необхідні для отримання допуску до роботи з ядерним матеріалом; б) проведення перевірки цих відомостей.

Не брати участь в діяльності об'єкта, який є предметом спеціальної перевірки, відповідно до законодавства або заборонена в установленому порядку.

мас судимості, яка виникла в установленому порядку несумісно з зайняттям відповідної посади;

порубує пів слайдів; була здійснена з попереднього місця роботи за порушення трудової дисципліни;

була офіційно попереджена про неможливість повернення до роботи за порушення злочину;

Бере участь у протиправній діяльності органів ізоляції держав та ізоляційних організацій.

У разі, коли особа отримала допуск до роботи, але згодом виявлені обставини, за якими цей допуск надається, існуючий допуск анулюється посадовою особою, яка його надавала.

Зняття особи, який анулюється допуск, здійснюється без попередньої згоди профспілкового органу.

Рішення про відмову в наданні допуску до роботи або про анулювання допуску, прийняті підприємства, установи, організації приймає після співбесіди з особою, щодо якої його приймається, рішення, яке підлягає прийняттю такого рішення та з письмовим повідомленням цієї особи. Це рішення може бути оскаржено в судовому порядку у встановлений термін.

Розділ XIII. ЗАПОБІГАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЯДЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ, ОБЛАДНАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ У ВОЄННИХ ЦІЛЯХ

Стаття 67. Державна система гарантій.

Державна система гарантій вивчає в себе комплекс технічних та організаційних заходів і заходів, які забезпечують безпеку ядерного матеріалу, який використовується в мирних цілях у межах території України, під її юрисдикцією або знаходиться під її контролем.

Метою державної системи гарантій є забезпечення того, що ядерні матеріали, обладнання та технології, які використовуються в мирних цілях, не будуть використані в воєнних цілях.

Державна система гарантій базується на цьому Законі, положеннях міжнародних договорів, учасником яких є Україна, і включає:

державну систему обліку та контролю ядерних матеріалів, обладнання та технологій; державну систему експортно-імпортного контролю ядерних матеріалів, обладнання і технологій.

Стаття 68. Державна система обліку та контролю ядерних матеріалів.

Організм, що веде державний облік та контролю ядерних матеріалів в Україні здійснює орган державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки.

Відповідальність за здійснення обліку та контролю ядерних матеріалів на ядерних установках несе експлуатуюча організація.

Стаття 69. Державна система експортного контролю ядерних матеріалів, обладнання та технологій.

Експорт ядерних матеріалів, обладнання та технологій перебуває під контролем держави і здійснюється в рамках державної системи експортного контролю.

Ліцензія на експорт ядерних матеріалів, обладнання та технологій надається у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 70. Обмеження щодо міжнародної передачі ядерних матеріалів, обладнання та технологій.

Міжнародна передача ядерних матеріалів — це імпорт та експорт ядерних матеріалів, обладнання та технологій, які підлягають під гарантії Міжнародного агентства по атомній енергії.

Не забороняється міжнародна передача ядерних матеріалів,

обладнання та технологій, що анікористуються у межах території України, під її юрисдикцією, або міжнародна передача, яка здійснюється під її контролем і під гарантією, якщо вона:

не вказує на себе зобов'язань щодо використання ядерних матеріалів, обладнання та технологій виключно в мирних цілях;

не гарантує ефективного фізичного захисту ядерних матеріалів для запобігання несанкціонованому використанню або пошкодженню цих матеріалів;

не підтримує наявність державної системи обліку та контролю ядерних матеріалів; не вказує на себе зобов'язань щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 71. Передача відповідальності за ядерні матеріали.

Ядерний матеріал, який підлягає гарантії або тій самій, що пов'язаний з гарантією і який є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 72. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні — у разі експорту з України до моменту, коли держава-виправник не взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 73. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 74. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 75. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 76. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 77. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 78. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 79. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 80. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 81. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 82. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 83. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Стаття 84. Відповідальність за ядерні матеріали.

Україні не несе відповідальності за ядерні матеріали, якщо вони перебувають в іншій території, що не є предметом міжнародної передачі, розглядається як ядерний матеріал, що перебуває під відповідальністю:

держави-виправника — у разі передачі в Україні; держави-виправника — у разі передачі в іншу державу, якщо ця держава взяла на себе зобов'язання щодо умов реєстрації ядерних матеріалів, обладнання та технологій третім державам.

Правотворенням у сфері використання ядерної енергії, порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

порушенням ядерних правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки;

(Закінчення на 9-й стор.)

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ІНФОРМАЦІЙНІ АГЕНТСТВА

Цей Закон відповідно до Конституції України, інших законів України та міжнародно-правових документів закріплює правові основи діяльності в Україні інформаційних агентств та їх міжнародного співробітництва.

Розділ I.
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення інформаційних агентств

Інформаційними агентствами згідно з цим Законом є зареєстровані як юридичні особи суб'єкти інформаційної діяльності, що діють з метою надання інформаційних послуг.

Під представництвом інформаційного агентства в Україні в цьому Законі розуміється зареєстрована в Україні відповідно до чинного законодавства як суб'єкт інформаційної діяльності будь-яка установа (фірма, підприємство, юридична особа тощо), що виступає в Україні державне або недержавне інформаційне агентство, зареєстроване як юридична особа згідно з чинним законодавством відповідної країни, і що здійснює свою діяльність в Україні у сфері інформації, відповідно до Закону України «Про інформацію», цього Закону.

Стаття 2. Гарантії свободи діяльності інформаційних агентств

Свобода діяльності інформаційних агентств гарантується Конституцією України та чинним законодавством. Забороняється цензура інформації, поширюваної інформаційними агентствами.

Інформаційні агентства не мають права у своїх матеріалах розповсюджувати дані, що становлять державну таємницю, або іншу інформацію, яка охороняється законодавством, зазвичай до насильницької зміни або повалення існуючого конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, підпору бі безпеки, весті пропаганди війни, насильства і жорстокості, розповсюдження расової, національної, релігійної ворожноби, розповсюдження порнографії або іншої інформації, яка підриває суспільну мораль або підбурює до превентивних, принижувачих і гідності людини акцій. Інформаційні агентства, які ущемляють законні права й інтереси громадян, давати оцінки щодо вживаності осіб у здійсненні злочину, катуваннях до особи, яка ніби скоїла злочин, до рішення суду; публікують матеріали, що розкривають таємницю і методику розслідування.

Стаття 3. Мова продукції інформаційних агентств

Інформаційні агентства згідно з чинним законодавством України поширюють свою продукцію державною, а також іншими мовами, дотримуючи загальнонаціональні етично-моральні норм слововживання.

Стаття 4. Законодавство про інформаційні агентства

Законодавство України про інформаційні агентства складається з Конституції України, законів України «Про інформацію», «Про друковані засоби масової інформації (преси) в Україні», «Про телебачення і радіомовлення», «Про державну таємницю», цей Закон, інші законодавчі акти України, міжнародні договори в га-

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про введення в дію Закону України
«Про інформаційні агентства»

Верховна Рада України постановляє:

1. Ввести в дію Закон України «Про інформаційні агентства» з дня його опублікування.
2. До приведення законодавства України у відповідність із Законом України «Про інформаційні агентства» інші законодавчі акти України та підзаконні акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України до 1 травня 1995 року: подати до Верховної Ради України пропозиції про приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом України «Про інформаційні агентства»; привести у відповідність із зазначеним Законом рішення уряду України;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами, державними комітетами та відомствами України їх нормативних актів, у тому числі інструкцій, що суперечать зазначеному Закону.

4. Інформаційним агентствам України до 1 липня 1995 року привести у відповідність із зазначеним Законом свої статутні (положення), інші нормативні документи.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комісію Верховної Ради України законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м.Київ,
28 лютого 1995 року.

дузі свободи слова та інформації, ратифіковані Україною.

Розділ II.
ДІЯЛЬНІСТЬ ТА СТАТУС
ІНФОРМАЦІЙНИХ
АГЕНТСТВ

Стаття 5. Діяльність інформаційних агентств

Діяльність інформаційних агентств, це збирання, обробка, творення, зберігання, підготовка інформації до поширення, випуск та розповсюдження інформаційної продукції.

Випуск та розповсюдження інформаційними агентствами власної продукції з метою отримання прибутку є підприємницькою діяльністю у сфері торгівлі здійснюваною на основі цього Закону та чинного законодавства України.

Стаття 6. Суб'єкти діяльності інформаційних агентств

Суб'єктами діяльності інформаційних агентств є: засновник (співзасновник) інформаційного агентства; його керівник (директор, генеральний директор, президент та ін.);

трудовий колектив; творчий колектив; журналіст інформаційного агентства; спеціаліст у галузі засобів комунікації;

автор або власник інформації;

видавець (виробник) продукції інформаційного агентства;

розповсюдуювач продукції інформаційного агентства;

споживач продукції інформаційного агентства.

Інформаційне агентство може бути юридичною особою (співзасновник) інших засобів масової інформації, будь-яким автором або власником інформації, видавцем (виробником) інформаційної продукції, розповсюдуючем і споживачем інформаційної продукції.

Стаття 7. Статус і статут інформаційного агентства

Інформаційне агентство набуває статусу юридичної особи з моменту його державної реєстрації у порядку, встановленому чинним законодавством України.

Інформаційне агентство діє на підставі свого статуту (положення), яким визначаються його мета та завдання, функції та порядок діяльності.

Статут (положення) інформаційного агентства затверджується засновником (співзасновником) відповідно до чинного законодавства України.

У статуті (положенні) зазначаються відомості про інформаційне агентство, передбачені частиною першою статті 13 цього Закону, а також положення, встановлені актами законодавства України щодо установчих документів суб'єктів підприємництва.

Стаття 8. Основні види інформаційних агентств

Основними видами інформаційних агентств є державні та недержавні інформаційні агентства України та іноземні інформаційні агентства, які діють в Україні через свої представництва.

Розділ III.
ПОРЯДОК ЗАСНУВАННЯ,
ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ
ТА ПРИПИНЕННЯ
ДІЯЛЬНОСТІ
ІНФОРМАЦІЙНИХ
АГЕНТСТВ

Стаття 9. Право на заснування інформаційного агентства

Право на заснування інформаційного агентства в Україні належить громадянам та юридичним особам України. Громадяни та юридичні особи інших держав мають право бути співзасновниками інформаційних агентств України.

Забороняється створення і діяльність інформаційних агентств з іноземними інвестиціями, в статутному фондні яких більше 50 відсотків іноземні інвестиції.

Стаття 10. Засновник (співзасновник) інформаційного агентства

Відповідно до цього Закону засновником або іноземним юридичною особою України, якою засновано інформаційне агентство.

Співзасновниками є громадянин або (та) юридичні особи, які спільно заснують інформаційне агентство.

Стаття 11. Організаційно-правові форми інформаційних агентств

Інформаційні агентства в Україні можуть мати будь-які організаційно-правові форми.

Стаття 12. Державна реєстрація інформаційних агентств

Державний реєстрації підлягають усі інформаційні агентства та представництва іноземних інформаційних агентств, що заснуються або діють в Україні.

Державна реєстрація інформаційних агентств в Україні як суб'єктів інформаційної

діяльності проводиться на підставі письмової заяви засновника (співзасновників) до органу державної реєстрації, визначеного Кабінетом Міністрів України.

Державна реєстрація інформаційних агентств в Україні як суб'єктів підприємництва проводиться в порядку, строки та за умов, що встановлені чинним законодавством України про державну реєстрацію суб'єктів підприємництва.

Державна реєстрація інформаційних агентств в Україні, заснованих за участю громадян або (та) юридичних осіб інших держав, здійснюється відповідно до порядку, встановленого чинним законодавством України для державної реєстрації спільних (за участю іноземного капіталу) підприємств.

Державна реєстрація представляє іноземних інформаційних агентств в Україні проводиться відповідно до порядку державної реєстрації представництв іноземних суб'єктів підприємництва, встановленого чинним законодавством України.

Стаття 13. Заява про державну реєстрацію інформаційного агентства

У заяві про державну реєстрацію інформаційного агентства повинні бути зазначені:

- 1) засновник (співзасновник), включаючи: прізвище, ім'я, по батькові та набірні дані паспортні дані (для громадян); повне найменування (для юридичної особи); місцезнаходження, номери засобів зв'язку та банківських рахунків;
- 2) повне найменування та назва інформаційного агентства;

- 3) вид інформаційного агентства та його організаційно-правова форма;
- 4) передбачувана сфера розповсюдження інформаційної продукції (місцеві, регіональні, національні, національні та зарубіжні, зарубіжні).

- 5) мови, якими буде розповсюджуватися інформаційна продукція;
- 6) програмна мета та основні напрями діяльності інформаційного агентства;
- 7) джерела фінансового та матеріально-технічного забезпечення діяльності інформаційного агентства;
- 8) місцезнаходження інформаційного агентства.

До заяви про державну реєстрацію інформаційних агентств як суб'єктів підприємницької діяльності додаються установчі документи, перелік яких встановлюється статтею 8 Закону України «Про підприємництво». Вимоги подання інших відомостей та документація суперечать законодавству України.

Стаття 14. Відмова в державній реєстрації інформаційного агентства та порядок її скасування

Реструктурний орган відмовляє у державній реєстрації інформаційного агентства у випадках, коли:

- 1) назва інформаційного агентства, його програма мета, основні цілі та напрями діяльності суперечать законодавству України;
- 2) реструктурний органом уже зареєстровано інше інформаційне агентство з тією ж назвою;
- 3) заяву подано до закриття року за дня кабаряння законної сил рішення суду про припинення діяльності цього інформаційного агентства.

Реструктурний орган відсилає письмове повідомлення про відмову в державній реєстрації протягом семи днів з дня одержання заяви про державну реєстрацію інформаційного агентства від засновника (співзасновників), в якому зазначаються передбачені цим Законом підстави відмови.

Порушення порядку державної реєстрації (перереєстрації), встановленого цим Законом, або відмова в державній реєстрації (перереєстрації) оскаржується в суді.

Стаття 15. Державний реєстраційний збір

За проведення державної реєстрації (перереєстрації) інформаційного агентства справляється реєстраційний збір, порядок сплати та розмір збору визначаються Кабінетом Міністрів України.

За проведення перереєстрації інформаційного агентства реєстраційний збір справляється у повноцінному розмірі, якщо заявник на перереєстрацію не справляється, якщо вона пов'язана із зміною чинного законодавства України.

Стаття 16. Відомості про державну реєстрацію інформаційних агентств

Відповідні органи державної реєстрації у термін, визначений чинним законодавством України, надають засновнику (співзасновникам) або їх представнику відповідні свідоцтва про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності та підприємництва.

Свідоцтво є підставою для встановлення інформаційного агентства органами державної статистики відповідних кодів та відкриття рахунків в установах банків.

Заявник свідоцтва про державну реєстрацію інформаційного агентства затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 17. Перереєстрація інформаційного агентства

Перереєстрація інформаційного агентства проводиться реструктурним органом у порядку, встановленому для його державної, в разі зміни:

- 1) його назви;

(Закінчення на 11-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ІНФОРМАЦІЙНІ АГЕНТСТВА

(Початок з 10-й стор.).

2) сфери розповсюдження інформаційної продукції;

3) засновника (складу співзасновників);

4) основних положень статутного документу.

До заяви про перереєстрацію інформаційного агентства подається раніше одержане свідоцтво про державну реєстрацію.

На підставі перереєстрації інформаційного агентства його засновнику (співзасновникам) видається нове свідоцтво про державну реєстрацію встановленого зразка.

Стаття 18. Приписання діяльності інформаційного агентства

Діяльність інформаційного агентства приписується у разі його реорганізації (злиття, приєднання, поділу, виділення, перетворення) або ліквідації.

1) з ініціати засновника (співзасновників);

2) на підставі рішення суду, арбітражного суду.

У разі реорганізації інформаційного агентства в інше інформаційне агентство його засновник (співзасновник) повинен зареєструвати новостановлене агентство в порядку, встановленому цим Законом.

Інформаційне агентство вважається таким, що припинило свою діяльність, з моменту виключення його з державного реєстру.

Стаття 19. Порядок вирішення спорів між співзасновниками

Спори між співзасновниками інформаційного агентства вирішуються в порядку, передбаченому законодавством України.

Розділ IV.
СТАТУС СУБ'ЄКТІВ
ДІЯЛЬНОСТІ
ІНФОРМАЦІЙНИХ
АГЕНТСТВ

Стаття 20. Керівник (директор, генеральний директор, президент та ін.) інформаційного агентства

Керівник (директор, генеральний директор, президент та ін.) є першою особою, яка безпосередньо керує всіма підрозділами інформаційного агентства, відповідає за результати його роботи, підписує фінансові документи і виконує інші роботи згідно з наданими йому повноваженнями (співзасновникам) інформаційного агентства повноваженнями.

Керівник (директор, генеральний директор, президент та ін.) діє від імені інформаційного агентства в межах, визначених законодавчими актами України та установчими документами агентства.

Керівник (директор, генеральний директор, президент та ін.) обирається (призначається) на посаду з відповідальності за посаду в порядку, встановленому засновником (співзасновниками) в установчих документах інформаційного агентства відповідно до чинного законодавства України про право.

Керівника (директора, генерального директора, президента та ін.), якого обрано на посаду, втрачає повноваження інформаційного агентства, не може бути звільнено без згоди трудового колективу.

Стаття 21. Журналіст інформаційного агентства

Журналіст інформаційного агентства — це творчий працівник, який збирає, одержує, створює та готує інформацію для інформаційного агентства і діє від його імені на підставі трудових чи інших договорів відносин з ним або за його уповноваженнями.

Журналіст журналіста до інформаційного агентства підтверджується службовим посвідченням цього агентства чи іншим документом, виданим йому цим агентством.

Журналіст інформаційного агентства має права та виконує обов'язки, визначені чинним законодавством України про пресу, телебачення і радіомовлення.

Акредитація журналіста інформаційного агентства при державних органах та органах управління об'єднань громадян проводиться на підставах в порядку, встановлених чинним законодавством України.

Стаття 22. Спеціаліст у галузі засобів комунікації

Спеціаліст у галузі засобів комунікації є працівник інформаційного агентства, який на професійних засадах здійснює розповсюдження інформаційної продукції через засоби комунікації та несе відповідальність за використання цих засобів виключно на підставі чинного законодавства України.

Стаття 23. Власник (виробник) продукції інформаційного агентства

Власником (виробником) продукції інформаційного агентства може бути як саме агентство, так і суб'єкт підприємництва, який здійснює випуск (тиражування) або виробництво інформаційної продукції на підставі укладеної між ним та інформаційним агентством.

Стаття 24. Розповсюдjuвач продукції інформаційного агентства

Розповсюдjuвач продукції інформаційного агентства може бути як саме агентство, так і суб'єкт підприємництва, який здійснює випуск (тиражування) або виробництво інформаційної продукції на підставі укладеної між ним та інформаційним агентством.

Стаття 25. Співзасновник продукції інформаційного агентства

Співзасновник продукції інформаційного агентства є громадянин, юридична особа, державний орган України та інше державою, яке на підставі відповідної угоди з інформаційним агентством одержує їх інформаційну продукцію.

Розділ V.
РОЗПОВСЮДЖЕННЯ
ПРОДУКЦІЇ
ІНФОРМАЦІЙНОГО
АГЕНТСТВА

Стаття 26. Продукція інформаційного агентства

Продукція інформаційного агентства — це матеріалізований результат його діяльності, призначений для розповсюдження з метою задоволення інформаційних потреб громадян, юридичних осіб, держави.

Продукція інформаційного агентства не передається за законодавством. Право власності на неї охороняється чинним законодавством України.

Стаття 27. Основні види продукції інформаційних агентств

Основними видами продукції інформаційних агентств є: електронна, друкована, фотомік, аудіо- та відеопроductія.

Інформаційні агентства мають право на випуск продукції, яка входить до статутних документів, та іншої інформаційної продукції, не забороненої чинним законодавством України.

Стаття 28. Вихідні дані продукції інформаційних агентств

Кожний випуск продукції інформаційних агентств повинен містити такі вихідні дані:

1) назву інформаційного агентства;

2) прізвище чергового редактора та відповідально за випуск та їх реквізити;

3) порядковий номер випуску цієї продукції виходу у світ;

4) адресу агентства.

Стаття 29. Засоби комунікації та порядок їх використання

Засобами комунікації є засоби розповсюдження продукції інформаційних агентств, такі як: друковані та екранні видання, радіо, телебачення (кабельне, супутникове, глобальне), електронні та електронні зв'язок (телеграф, телефон, телекс, телеграф), комп'ютерні мережі та інші телекомунікації.

Інформаційні агентства мають переважне право на використання засобів комунікації.

Порядок використання інформаційними агентствами засобів комунікації визначається чинним законодавством України про засоби комунікації.

Державним інформаційним агентствам надається перед іншими інформаційними агентствами першочергове право на використання засобів комунікації для розповсюдження інформації, яка має особливе значення для держави і суспільства.

Стаття 30. Відносини між інформаційним агентством та розповсюдjuвачем (власником (користувачем) засобу комунікації)

Основною відносини між інформаційним агентством та розповсюдjuвачем — власником (користувачем) засобу комунікації є договір.

Розповсюдjuвач — власник (користувач) засобу комунікації укладає договір з інформаційним агентством за наявності з ним відповідної угоди про державну реєстрацію.

Стаття 31. Відносини інформаційних агентств з іншими учасниками інформаційних відносин

Відносини інформаційних агентств з іншими учасниками інформаційних відносин будуються на основі Закону України «Про інформацію» та чинного законодавства України.

Стаття 32. Відносини інформаційних агентств з авторами або власниками інформації

Відносини інформаційних агентств з авторами або власниками інформації здійснюються на основі укладених між ними договорів.

Забороняється зобов'язувати інформаційне агентство розповсюджувати відхилену інформацію, якщо інше не передбачено цим Законом або Статутом (положеннями) інформаційного агентства.

Стаття 33. Спростування розповсюдженої інформації інформаційним агентством

Громадянин, юридична особа, державний орган і органи місцевого самоврядування, а також їх уповноважені представники мають право вимагати від інформаційного агентства спростування розповсюдженої про них відомості, що не відповідає дійсності, принуждують їх честь та гідність.

Спростування здійснюється інформаційним агентством, якщо розповсюдjuвач такої інформації, інформації, що не відповідає дійсності, має бути спростована як інформаційним агентством, так і розповсюдjuвачем цієї інформації. Відшкодування матеріальних і моральних збитків за розповсюдження інформації, що спростовується, здійснюється у порядку, передбаченому законодавством.

Розділ VI.
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
ЗА ПОРУШЕННЯ
ЗАКОНОДАВСТВА
ПРО ІНФОРМАЦІЙНІ
АГЕНТСТВА

Стаття 34. Підставы відповідальності

Відповідальність за порушення цього Закону несуть суб'єкти діяльності інформаційних агентств та інші особи, винні у:

1) вчиненні порушень, передбачених статтею 47 Закону України «Про інформацію»;

2) незаконному використанні чи вилученні продукції інформаційного агентства;

3) порушенні прав та законних інтересів громадян чи спеціалістів в галузі комунікації, встановлених статтями 21 та 22 цього Закону та статтею 26 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні»;

4) порушенні положень частини третьої статті 2 цього Закону;

5) одержанні свідомої про державну реєстрацію інформаційного агентства незаконним шляхом;

6) незаконному випуску та розповсюдjuванні продукції інформаційного агентства без його державної реєстрації або після її закінчення;

7) несповному опублікуванні передбаченого законодавством вихідних даних;

8) порушенні права вимоги щодо спростування та порядку його розповсюдження, передбаченого статтею 33 цього Закону;

9) порушенні використання засобів комунікації, передбачених чинним законодавством України.

Особини, винні у порушенні цього Закону, притягаються до дисциплінарної, цивільно-правової, адміністративної або кримінальної відповідальності згідно з чинним законодавством України.

Стаття 35. Звільнення від відповідальності

Інформаційне агентство, суб'єкти діяльності інформаційних агентств не несуть відповідальності за розповсюдження інформації, яка не відповідає дійсності, принуждують їх честь і гідність громадян та організацій, порушують їх права і законні інтереси або являються зловживанням свободою діяльності інформаційних агентств і правами журналістів, якщо ця інформація:

1) одержана від інших інформаційних агентств або засобів масової інформації і є дослівним відтворенням матеріалів, опублікованих іншими інформаційними засобами масової інформації та якщо вони були спростовані у відповідності з статтею 33 цього Закону.

2) містяться в офіційній відповіді на інформаційний запит, наданий відповідно до Закону України «Про інформацію»;

3) є дослівним відтворенням офіційних виступів посадових осіб державних органів, організацій і об'єднань громадян;

4) є результатом внесення змін, скорочень чи редагування продукції інформаційних агентств, здійснених без їх відома розповсюдjuвачем чи споживачем інформації.

агентств і правами журналістів, якщо ця інформація:

1) одержана від інших інформаційних агентств або засобів масової інформації і є дослівним відтворенням матеріалів, опублікованих іншими інформаційними засобами масової інформації та якщо вони були спростовані у відповідності з статтею 33 цього Закону.

2) містяться в офіційній відповіді на інформаційний запит, наданий відповідно до Закону України «Про інформацію»;

3) є дослівним відтворенням офіційних виступів посадових осіб державних органів, організацій і об'єднань громадян;

4) є результатом внесення змін, скорочень чи редагування продукції інформаційних агентств, здійснених без їх відома розповсюдjuвачем чи споживачем інформації.

Розділ VII.
МІЖНАРОДНА
ДІЯЛЬНІСТЬ
ІНФОРМАЦІЙНИХ
АГЕНТСТВ

Стаття 36. Міжнародна діяльність інформаційних агентств

Міжнародна діяльність інформаційних агентств України і співробітництво у цій сфері здійснюється на основі міжнародних договорів, визначених у статті 47 Закону України «Про інформацію».

Стаття 37. Діяльність в Україні представництва іноземних інформаційних агентств

Представництва іноземних інформаційних агентств здійснюють свою діяльність в Україні в порядку, встановленому чинним законодавством України.

Акредитація кореспондентів іноземних агентств здійснюється Міністерством закордонних справ України у порядку, встановленому чинним законодавством України.

Стаття 38. Порядок розповсюдження в Україні продукції іноземних інформаційних агентств

Іноземні інформаційні агентства розповсюджують свою продукцію в Україні в порядку, встановленому чинним законодавством України, якщо інший порядок не передбачається міжнародним договором.

Міжнародними договорами, ратифікованими Україною, визначається порядок розповсюдження продукції іноземних інформаційних агентств.

Стаття 39. Діяльність українських інформаційних агентств за кордоном

Інформаційні агентства України здійснюють свою діяльність за кордоном на підставах, визначених чинним законодавством України, де ведеться ця діяльність, або між державним договором, що укладений між Україною та іншою державою.

Акредитація кореспондентів інформаційних агентств України за кордоном проводиться на основі міжнародного договору або чинного законодавства країни перебування.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ,
28 лютого 1995 року.

Офіційно

Бюджет прийняли.
Час пішов...

У зв'язку з чисельними запитаннями громадян, народних депутатів, підприємств і організацій щодо цінних паперів валютного Союзу РСР, а саме облігацій Державної цінкової безпроцентної позики 1990 року, облігацій Державної австрійської вигірної позики 1982 року, казначейських зобов'язань СРСР, сертифікатів Ощадного банку СРСР, прес-аукцион Мініфін України оприлюднив запис.

Відповідно до Указу Президента України від 15 червня 1994 року «Про першочергові заходи щодо компенсації громадянам України втрат від знецінення цінних паперів і грошових заощаджень облігацій Державної цінкової австрійської позики 1982 року, казначейських зобов'язань СРСР, сертифікатів Ощадного банку СРСР підлягають викupu з індексцією відповідно до темпів зростання споживчих цін у 1992—1994 роках. На викup усіх таких цінних паперів, що знаходяться у громадян, необхідно банком 203 трлн. карбованців.

Виходячи з фінансових можливостей держави, у проекті закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік» Міністерством фінансів передбачено кошти для викupu облігацій Державної безпроцентної позики 1990 року, порадом викupu буде визначено у довготривалій термін після затвердження Державного бюджету на 1995 рік. Тож час пішов...

Викup інших цінних паперів колишнього СРСР провадитиметься поступово, а міру аннулювання відповідних коштів.

До речі

Торік бажання
не відповідали можливостям

За станом на 2 січня 1992 року, тобто на момент лібералізації цін, громадяни України мали грошових заощаджень на суму більше 125 мільярдів карбованців. В установлені Ощадного банку — 116,1 мільярдів, в установках колишнього Удмуртського — 7,4 мільярда, у цінних паперах Союзу РСР — 2,3 мільярда карбованців.

Згідно з версією уряду до лістингової мінулої року лібералізації рівень споживчих цін зріс у 3708 разів, що знецінило грошові накопичення громадян. В Кабінеті міністрів розглядалося питання про компенсаційні заходи, аніжало з можливості реалізації майна державних підприємств, які не підлягають приватизації, кошти з майна, а також майна громадських організацій. Проте ще у вересні мінулої року Національний банк вважав за неможливе забезпечити цю механізм пільговими засобами, оскільки загальний обсяг вимог становив на той час 457,6 тривільярдів карбованців, більше наявних і розрахункових обсягів грошової маси в державі.

До уваги уряду

Заощадження населення знецінила
держжава. Вона має їх повернути

В НАСАДОГО глибокої економічної кризи та інфляції в Україні грошові заощадження населення, які були в Ощадному банку, знецінилися. Нині державі не має можливості компенсувати їм втрачені грошові індексами і не має бажання це зробити.

Тим часом торгівля цього питання зростає пропорційно до знецінення життєвого рівня населення і набуває все конфліктнішої форми. Потрібно знайти рішення, яке давало б можливість компенсації втрачених витрат і водночас не викликало реальної можливості економічного зростання. Це можна було б зробити, зв'язавши компенсацію з частковим введенням грошей.

За основу порівняння заощаджень сум взяли споживчі кошти товарів і послуг. Його оцінки в рублях (карбованці) заощаджень за станом на 2 січня 1992 року. Потім цей же споживчий кошик оцінили в нинішніх цінах, в одержану суму перерахували в доларів США за офіційним курсом Національного банку України. Отже, будучи втраченими грошові суми в доларах і рублях, не всі можна придати одну й ту суму ліквідності товарів та послуг (в доларах — тепер, в рублях — за станом на 2 січня 1992 року). Поділивши одну суму на другу, одержимо коефіцієнт переселення в рублі з купівельною спроможністю на поточок січня 1992 року в долари США з їх купівельною спроможністю в Україні на сьогодні.

Після цього один долар США прирівняти до однієї гривні, а рублівні заощадження населення перерахувати за визначеним коефіцієнтом у гривні. За цим коефіцієнтом можуть бути нараховані відсотки а

привнес. Виваждати вклади в купон за офіційним курсом до долара (отже, в до гривні).

Це — в ідеалі. За такого механізму вклади населення цілком зберігаються в національній валюті, яка має таку саму купівельну спроможність, як і долар США. Гривня в долару реалізовує виконувати функцію заощадження. Але запровадити таку систему компенсації державі зараз неспроможна. Тут і є головний проблем.

Перша пильність в допільності компенсації населенню вклади в повному обсязі, оскільки виробництво за цей час скоротилося приблизно вдвічі. Якщо було введено, що повна компенсація неможливі, то це значно могло б скоротити коефіцієнт переказу рублів січня 1992 року в гривні (долари).

Друге питання пов'язане з виплатним вкладом. Можна було б запровадити такий порядок, за якого вкладники могли б зняти зі своїх вкладів помісично обсяг суми або могли бати зняти гроші тільки на пенні виплати (поховання, пільгу за деякі комунальні послуги тощо). Можливість передбачити використання цих коштів на приватизацію, якщо об'єкт приватизується шляхом продажу у аукціон, суми, що не аннулюються, зберігаються в гривнях (привілеї до доларів США) і приносять помірний прибуток.

Головна перевага такого підходу полягає в тому, що населенню було повернено його реальні вклади, які лядали не знецінювалися, а збільшувалися внаслідок нарештєвості відсотків, яка користується цінами вкладів. Деякий час можна буде дати тільки в обмежених розмірах або цілсприятливо.

Андрій ГРИЦЕНКО,
доктор економічних наук,
професор.

Курси валют

	Купівля			Продаж		
	USD	DM	RUR	USD	DM	RUR
Хмельницький	151-155	102-110	30	157-160	108-110	33
Чернівці	153	105	28	158	110	31
Київ	148-151	108	28-28,2	154-156	110-113	31
Тернопіль	153-157	100-107	27-33	157-161	107-115	30-38

Проблемний репортаж

ДЕ ВІН
СЕРТИФІКАТНИЙ РАЙ?

НА ПРИБЛИЗНИЙ робочий день у приміщенні філії Ощадбанку міста Сум, як це казати, відбувся ніде валют. Тож черга до віконця «Прийом платежів» поступово перетворився у чергу, через який ніхто не проходив до інших сервісних філій.

— Чо бувають у ашій ашя подібні черги платників грошових заощаджень? — запитав до звідуючої Тетини Ковальської. — Минулися часи, коли майже кожні трудові маси ошаднижники. Сьогодні жайкільки процентні ставки неспроможні уберігти гроші від знецінення. Тож нинішніми послугами заощаднього користуються соціально незайняті громадяни, 90 відсотків акадників Ощадбанку — пенсіонери. Вони надують перевагу депозитам в рахунок, за який ашюк зможів отримувати десятку частину ашюкості грошей. Прикро, але ці вклади прийшли ашюк останній дні. Борги не дозволяють. С у нас і прихильників строкових вкладів /на 6 місяців і більше/, на які банк гарантує 160 процентів річних. Популярнішим серед працівників і пенсіонерів залишаються вклади до запитання. Вони роблять набагато зручнішою процедуру отримання пенсії чи заробітної плати.

До віконця оператора підходять лівія жінка. На запитання, чи має вона щоденні вклади в Ощадбанку, відповідає: «Так, мій дитин живуть і працюють в Росії. Три місяці тому вони прислали мені 10 мільйонів карбованців і порадили відкрити депозитний рахунок. Тепер шовіама отримую і мільйон карбованців, а це суттєва допомога до пенсії».

— А в зарпек зберігати гроші в Ощадбанку, — підказує оператор до розмови чоловіка молодого віку. Все життя працював на шкільному виробничому, заробляв вельпогато, то на пенсію ішов не в порожніми руками: на книжці було 7 тисяч карбованців. Споживав: матиому спокійну старість. І що за ідею зрозумів кінці з мініміуми, інколи дала нема за що купити. А на облігці сертифікати, якіан збираються з ашюк розрешується, у мене вадів шовіа. Чи дожну?

— Сьогодні ашюк неможливо відкрити. Співробітники філії Ощадбанку з цього приводу лівія розводять руками. Ніхто не може точно сказати, коли ж держава спроможна повернути борги як за знецінення заощаджень, так і за аннулювання цінкової позики 1990 року. Так, з Постового Кабінету Міністрів зі ознайомлення. Пришлю і відповідний лист від правління Державного спеціалізованого комерційного Ощадного банку України, в якому йдеться про маркування і індексацию грошових заощаджень у 2200 разів. Вказаний і термін аннулювання Постанови — 1 травня 1995 року. Але до цього часу філії Ощадбанку до діла не ввійшли, аже вони повинні лише надавати сертифікати громадянам, а вони не вваляються.

Прояснивши ситуацію допоміг телефонний дзвінок до заступника управління Сумського відділення Ощадбанку Тетини Катюхи.

— Так, філій кошо б не без роботи, але не з нашої волі. Діом Кабінету Міністрів не видають належні кошти, справді діла не піде. До того ж ще немає й сертифікатів. Сказав при цьому мій «букавувач» на сталі платівках документарної бази. Готують спеціальні відомості про маркування грошових коштів та видачі сертифікатів. Всі діли по наших вкладників знесоцінилися до копій грошей. Тож, коли у верхах порозуміють відносно коштів, ми швидко започинамо відповідні документи.

Віталій МАКСИМЕНКО,
Сумський облась.

Застереження

Сім разів перевірте...

Чимдалі зростає число опуканих громадян не тільки торговельно-компаніями, а й банківськими установами. Тим часом, кинте законодавство, на жаль, не забезпечує повноцінного захисту прав вкладників, попри те, що практично кожна банківська операція містить у собі значний ризик. Ще ризик для того, щоб перевіривши а надійності джерела заощаджень? Пересудити собі уважно вивчити баланс банківської установи, співвідношення наслідків і активів. При цьому увагу слід передусім звернути на активні активи банків — зокрема кошти заощадження, зменшення на суми відсотків. Швидше зрозуміти позитивної сальдо має насторожити. Найкраще ознака надійності банківської установи — стабільність. Зрештою, покладатися більше на консультативні фахівців.

ЩО ОДЕРЖУЄ СЕЛЮ ВІД АУКЦЮНУ

Спеоріальні підсумок пільбни фінансисти на сьомих аукціонних торгах з продажу сільськогосподарської продукції за спотівими і форвардними контрактами з початку проведення торгів було реалізовано перевищувати 3 трати, крб.

Здебільшого торги відбувалися за спотівими контрактами (за ними отримано 93 проц. всіх коштів).

Що стосується форвардних контрактів, то двічі вищий брах досягли ці отримали. За ними було продано лише 15 трат тонн пшаварного чмєнню, 7,8 тисяч тонн пшениці та 6 тисяч тонн насіння соншенику. Але всі розуміють, що всі отого, як буде одержано торгівлю за форвардними контрактами, залежатиме подальший успіх розвитку аукціонних торгів.

Господарства Хмельницької, Тернопільської, в Київської, Кіровоградської та Вінницької областей отримали понад 400 тисяч тонн даравацького продукту, але не вистачило на торги додоговляти і відносно збільшеної бартерної обсяги на паліне за гришми умовами, ніж аукціони.

Під час проведення торгів підвищували і доксопальні, механізм ринкового ціноутворення на сільськогосподарську продукцію, що встановлювалася на рівні аукціонних торгів, не мали великих розбіжностей. Отже, прогнотизатори аукціонних торгів, що закладали цим торгам з'явитися можливість з'ясувати реальну ціну на сільськогосподарську продукцію, яка відповідає дійсності.

Дмитро РІКБЕРТ, керівник прес-служби НБУ.

Середні ціни в торгах
(лютий 1995 року)

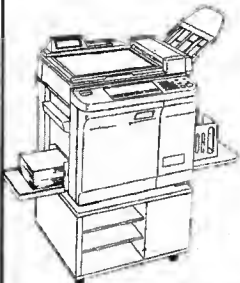
	(мил. крб за тону)
Пшениця	17,03
Кукурудза	10,90
Зерно фуражне	8,66
Горіх	11,50
Насіння соншенику	32,90
Олія	81,75
Цукор	44,89
М'ясо лавиничне	180,00

Легко, как на ксероксе,
производительно,
как в типографии!

RISO

Ризограф-

современная офисная
множительная техника



- высокая производительность и надежность
- скорость печати - до 130 копий в минуту
- низкая себестоимость копий
- неприхотливость к бумаге (44-210 г/к.м.)
- отличное качество - 400 точек/дюйм
- многоцветная печать - 10 цветов
- формат А4-А3
- низкий расход энергии - 300-350 Вт
- абсолютная экологическая чистота
- удивительно простая эксплуатация

Наши партнеры в Украине:

Киев (044)	Харьков (044)	Днепропетровск (0612)	Запорожье (0612)
224-66-08	40-81-01	(0562) -	34-85-27
244-58-62	40-56-19	67-90-68	65-64-52
417-55-66	Киев (042)	43-92-06	Полтава
63-74-55	(0522)22-64-11	Николаев	(0532)18-31-81
20-03-74	Луганск (0642)	(0566)22-37-60	Ивано-Франковск
Донецк (0622)	53-25-41	Львов (0322)	(0342)4-41-02
Херсон (0552)	74-30-27	Нижне-Сингаур	(0512)
51-18-46	33-12-66	Сумы (0542)	33-00-13
91-92-61	Алчир (0332)	Ужгород	Суми (0542)
Дрогобыч (06267)	4-00-65	(0312)23-93-88	33-10-62
44-614	Ровно (0362)	Винница	Стефанировка (0652)
	26-94-79	(0432)35-35-20	25-51-38

Представительство RISO (Deutschland) GmbH:

г.Киев, ул.Мельникова, 36/1 тел./факс: (044)211-45-64

МЕЖДУНАРОДНАЯ

**НОВЫЙ
МИР**

ФИНАНСОВАЯ ГРУППА

- 30 Вош безноличных корбонцы и СКВ проплатит контракты в ноличной и безноличной формо в рублях и СКВ.
 - Примет на свои счето ноционольные валюты : росийскую, Селорусскую, молдовскую, козохскую, узбекскую и туркменскую с конвертоцией в СКВ, рубли.
 - Ведение буферных счотов.
 - Бортерные и томоженные услуги в России.
 - ВТК до 90% на руки.
 - РАЗУМНЫЕ КОМИССИОННЫЕ.
 - КОНФИДЕНЦИАЛЬНО, ЮРИДИЧЕСКИ БЕЗУПРЕЧНО.
- Тел./факс (095) 148-22-16, 148-57-24,
(0572)15-78-13

ВЕРКОН

**Київський верстатобудівний
концерн**

виготовляє і реалізує:

Перші вітчизняні фасувально-пакувальні автомати й комплекси для супищих і гранулованих продуктів харчової, хімічної, біомедицинської промисловості.

А також:

Універсальні токарні і фрезерувальні верстати; 3-кулачкові патрони, зачистні гідролінійди, відцентрові водні й стічно-масні насоси, корморозки, лоб-зипи механічні.

**Висока якість, помірні ціни,
гарантований сервіс.**

Україна,

252062, Київ-62, пр.Перемоги, 67.

Телефони: (044) 442-83-98, 442-60-55, 442-82-60, 442-72-36.

Факс (044) 443-79-86.



**КОНДИТЕРСЬКІ
ІЗДЕЛЛЯ**
вишитої і мелкого оптом по
складам в Києве:



конфеты, печенье,
вафли, карамель,
шоколад,
батончики,
холодод, жвачки...
Тел./факс (044)
290-02-03.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ

АКЦИОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА ВІДКРИТОГО ТИПУ «УКРФІНКОМ»

І. Характеристика емітента

Відкрите акціонерне товариство «Укр-фінком» отримало підписку на акції. Предмет та цілі діяльності: здійснення посередницької діяльності в організації обігу цінних паперів, сприяння розвитку в країні ринкової власності, формування ринку цінних паперів. Товариство створюється на ієнзачинні терміни.

Розмір Статутного фонду, що передбачається, становить 1 000 000 000 (одні мільярд) карбованців та формується за рахунок грошових та майнових внесків Засновників.

Назва банку та номер розрахункового рахунку: АО Українбанк, м.Київ, р/р 12467567 МФО 300142.

Склада засновників: громадяни України.

ІІ. Дані про емісію цінних паперів. Рішення про випуск акцій АТ «Укр-фінком» було прийнято зборами засновників 10 березня 1995 (протокол № 1 від 10.03.1995 р.).

Плановий обсяг емісії складає 1 000 000 000 (одні мільярд) карбованців. В об'їг випускається 2 000 000 акцій, з яких 1 800 000 є прості іменні, а 200 000 акцій є іменні привілейовані. Номінальна вартість акцій 500 карбованців.

Продаж акцій здійснюється за їх номінальну вартість пакетами по 2 000 штук, 10 % приробишки акцій є привілейованими.

Привілейовані акції є голосуючими, мають фінансований процент дивідендів,

що визначається Загальними зборами акціонерів і замикається незмінним протягом одного року. Дивіденд по вказаних акціях складає 500 % річних і виплачується щомісячно. Акції розповсюджуються шляхом підписки з попереднього передплатою 40 % їх вартості.

Привілейовані акції випускаються серією: ІА, №№ 000001-200000, прості акції — серією №№ 0000001-1800000.

Засновники Товариства мають переважне право для придбання акцій і вилучують 1 500 000 акцій.

Підписки проводяться за адресою: Україна, 252123 м.Київ-123, вул. Дегтярська, 49-А, тел.446-84-82.

Якщо підписки на акції перевищать розмір Статутного фонду, Засновники можуть відхилити зайву підписку. Особам, які підписалися на акції, повертаються внесені ними суми не пізніше ніж через 30 днів.

ІІІ. Права акціонерів.

Власник акції має право на частку прибутку акціонерного Товариства (залишаним), право на участь в управлінні Товариством (голосування на Загальних зборах акціонерів здійснюється за принципом: одна акція — один голос), право одержувати інформацію про діяльність Товариства, переважне право на придбання акцій при кожній емісії.

Початок підписки 25 квітня 1995 року, закінчення підписки на акції 30 квітня 1995 року.

"ДОКА"
в Україні, в Києве:
+ обладнання мініхлібопекарень,
+ лінії по виробництву
хрустящого картофеля
тел./факс 229-89-87,
тел. 220-53-39

Промислова фірма ізоглотит на поліетилені: пакети рукавну шири-
ной до 1500 мм, пакети хозяйственные,
обложки для тетрадей, мешки и склад-
ыши транспортные, пробку винную,
контяну, шляху, крышку на
стеклобачки емкостью 0,5 — 3 л.
г.Рубежное Луганской обл., ул. Ленина, 4.
Научно-производственное коммерческое
предприятие «БКО»:
(06453) 5-21-61, 7-68-57, 5-14-71;
тел./факс 7-63-85.

Київське медичне училище № 4
27 квітня та 25 травня
о 15.00 проводить
ДЕНЬ ВІДКРИТИХ ДВЕРЕЙ.
Адреса:
Київ, вул. Братівська, 5.

PAREX BANK
СВІДЧАННЯ
ПО ТРАКУНКАХ
КУРСАХ
тел. 215-53-34
+ КОМЕРЦІЙНІ
СЧЕТА
тел. 210779
+ НАХОДКА
ВАЛЮТА ЗА
БЕЗНАЛИЧНОЮ
тел. 223378
+ КОНВЕРТАМИ
ВСЕХ ВАЛЮТ
тел. 213768
+ МЕЖДУНАРОДНІ
ПЛАТІЖНІ
КАРТКИ VISA,
MASTERCARD
тел. 229533

Офіційне
представительство
**СУКРЕМЕСЛЬНОГО
ЧУТЛИВОТІЛЬНОГО
ЗАВОДА**
в Україні КРОТІВ-КИЇВ
ПРОДАЄ
труби канализационные,
полиэтиленовые и чуговые,
ЧК-50, ЧК-100,
и фасонные части к ним.
Телефон:
(044) 452-27-97
Факс:
(044) 452-28-29

ВІДОМА бському СНД здоровниця Хмідоник — не село: і міліція в, і Державтоінспекція. Та що з того, коли...

жінка потрапила до лікарні зі струсом м'язу та іншими травмами. Феліп Адріановіч з розбитою головою, тріпотією у ребри, покатавшись колінами ледве вийшов з автомобіля. Водичкою змивав кров з чола та шиї. Розмовляти з п'яницею та в колі доволда голою жінкою, інвалід не навмисно. Майже через дві години приїбав до лікарні. Завантажив вантаж, а коли хлопчини вивантажували, як завізачю Василя Григоровича замірила його вагу. Потім інспектор ДАІ показав докази в журналі огляду, в протоколі огляду і водієві «Жигулі» Олександрові Дмитровичу При. Привели до містечка сканів трубки, інспектор сказав:

— Ви не можете поїхати, а лише зовсім біля. Про шпек шофер-модованих трюкуна дершатиш маняни і пшів. Склави протокол, інспектор позверну Сачуку документи. Інакше не поїдете. Інакше не буди друзіи, як старежук потерпів інвалід, довго я голоєю розмовляв і автомобілі пшів і з автоінспектором, і вантажником, і водієм. Інакше інспектор ДАІ поїде.

Вранці прибіла вантажівка — збрари «Запорожце».

— Старий віком з пасажирів «Жутиця», — зауважує потерпів інвалід, описав: «Дула» вантажівки, оскільки: «Мі трохи випилює».

І розпочалися поперення Ф. А. Сичука в Хмельницькому міській лікарні міліції. Стояв біля входу ліжковий інвалід, слугував. Інспектор Василь, який на три дні дістав з Хмельниці. Трохи олівати, інвалід почав звертатися до вищих інстанцій. Після чого з ним поїхали розмовляти з міліцією, щоб дізнатися. Що це означає? А от що.

— Якби став смертельний випадок, — зауважує інспектор В. Безе, — то з якимби ви водії-модовані, а «Жутиця» вантажівка на гіршому водія, значить, а так вони — з інвалід держави...

Отож виходить, як у ті народні приказки: пущай віра в волю, а не в силу, а не в силу, а не в силу, що не може, когось не владарює, даву справу. А от що інспектор ДАІ відставив п'яного водія, Гиря, залишається загалькою.

Начальник Вінницького обласного управління міліції, який виступив Федора Андрійовича Синчука немає. То чия ж вина? І хто відшкодує збитки, заподіяні інваліду війни?

Олександр САКУРА

У «Дніпрі» можливі зміни

На інформацію з'явилася і іменність керівника Берія Штанге, колишній тренер жіночої НДР, коли заступником підприємствського «Динамо» в Україні функціонував інфанти в Україні, що провела переговори з керівництвом «Динамо», який чудово розумів російську мову, останнім часом був спортивним директором команди другої бундесліги «Гертза» (Берлін). У період з 1984 по 1988 рік керував жіночою командою НДР в містечку 1999 року очолював ФК «Лейпциг», який тоді виступав у першій бундеслізі.

Перейти хоча б футболу. Третья ліга. 25-я тур. Таврія – Авангард (Жаглиця) – 0:0, Дніпропетровськ – ФК Леза – 2:0, Металург – Хутник – 1:1, Шахтар (Горілка) – Сула – 1:3, Оскол – Вогнодівський – 2:0, Шахтар (Стаханов) – ЦСКА – 2:0, Авангард (Ровеньки) – Система-Борск – 2:0.

На початку протестів в Рівному відбувалися перші автомобільні мітинги журналістів України «Вєсна» — 50х. Розповсюджені відповідальні за мітинги журналістів, членів редакції СХУ, голова оргкомітету Степан Родіон.

— Як можна, не розуміючи намірів наших «розпусників» завантажувати? Звісно, задоволення, яке отримують від цього, тому «мітингозавантажувачів» стає щороку більше і більше. Але чому так трапляється майже 70 років? А це з боку інформативної роботи. Ось не так зважували майже дити відкрито, зважували, організовували їхні мітинги. Сьогодні ж ми не зважуємо.

— Як це не має наслідати у культурі?

— До цього запрошено по одному журналісту — воля інформатики — з кожної області. Київ та Рівне (організатор) можуть делегувати по п'ять співкіпів. За верном має

бути обов'язковий журналіст. Транспортні засоби, у залученості від потужності дитини, буде поділено на п'ять класів. Адже це можуть завантажувати в однієї машини чотири журналісти «Вєсна».

У програмі згадані — «фігурне» воїнців і авторитетів за джерело від Рівного до старовинного міста Києва. Чому так заважає, але від усіх учасників штурмана оргістувати на карті).

Прогнози й об'єктивні — 100 мільйонів. Завантаження. Учасники будуть забезпечені безплатним харчуванням, житлом у санаторії «Червова каліна».

— Як це буде організовано бачуючи помірності скільки?

— У Києві — до Спілки журналістів (тел. 225-40-15). У Рівному — до Рівненської Застави приймається до 40 осіб.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ТРЕТЮ ЕМІСІЮ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Фірмове найменування: акціонерний комерційний банк «Юнекс».

Місце знаходження: 252070, Київ, а/я. Почайніська, 38/44.

Дата заснування: 3 грудня 1993 року.

Мета діяльності: забезпечення комплексного кредитного, розрахункового, касового обслуговування підприємств, установ і організацій усіх форм власності.

Керівник банку: голова правління — Кушнірук Борис Борисович;

Головний бухгалтер — Георгіна Тетяна Олександрівна.

Б. ОПИС ДІЛОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
«ЮНЕКСБАНКУ»

Акціонерний комерційний банк «Юнекс», який є представником акціонерно-комерційного «Транскредбанку», зареєстровано в Національному банку України 15 лютого 1995 року за реєстраційним номером 216.

За час існування банку:

- отримано дозвіл Міністерства фінансів України за номером 276 на здійснення діяльності з випуску й обігу банківських паперів;
- отримано ліцензію Національного банку України за номером 89, на роботу з валютами країн СНД;
- отримано дозвіл Міністерства фінансів України за номером 88 на здійснення діяльності як депозитарію інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії;

зареєстровано випуск 804.200 (вісімсот чотирьох тисяч двохсот) простих іменних акцій банку номінальною вартістю 100.000 (сто тисяч) українських карбованців за одну. Загальна номінальна вартість: 80.420.000.000 (вісімдесят мільярдів чотирьох тисяч двадцять мільйонів) українських карбованців (у тому числі 10% (десятих часток) за реєстраційним номером 10 (Десятих часток) фонду) за реєстраційним номером 10.

На загальних зборах акціонерів «Юнєксбанку» від 4 березня 1995 року (Протокол № 1) прийнято рішення про третю емісію цінних паперів. Вирішено довести статутний фонд до 160.840.000.000 (ста шістьдесяти мільярдів восьми соток сорока мільйонів) українських карбованців. Збільшення статутного фонду банку планується провести шляхом випуску

804.200 (восьмисот чотирьох тисяч двохсот) про-
стих іменних акцій номінальною вартістю 100.000.
(сто тисяч) українських карбованців кожна. За-
гальна номінальна вартість: 80.420.000,000 (вісім
десят мільярдів чотирьох двадцять мільйонів)
українських карбованців із розповсюдженням ак-
цій за відкритою передаткою. Початок передава-
ти на акції — 20 травня 1995 року, закінчення —
20 листопада 1995 року.

Місце передавати — Київ, вул. Почайнинська
38/4А.

- у разі прийняття рішення про придбання акцій «ЮнЕСКО» треба врахувати чинники ризиків, які можуть впливати на його діяльність:
- погіршення загальноекономічної ситуації в Україні;
- нестабільність податкового законодавства;
- непослідовність рішень органів влади й управління щодо діяльності комерційних банків;
- відсутність узгодженої державної програми розвитку економіки України, порядку введення національної валюти;
- інші обставини, непередбачені в умовах політичної та економічної кризи.

Річний звіт
про загалальні підсумки роботи за 1994 рік

Статистичний фонд банку за минулий рік збільшився на більше ніж 40 разів, досяг станом на 1 січня 1995 року – 30 420 000 000 (вісімдесят мільярдів чотирьохсот двадцять мільйонів) українських карбованців.

За 1994 фінансовий рік:

- отримало дозвіл Міністерства Фінансів України за № 276 на здійснення діяльності з випуску й обігу гідних паперів;
- отримало ліцензію Національного банку України за № 49 на роботу з валютними фондами СНД;
- отримало дозвіл Міністерства Фінансів України за № 88 на здійснення діяльності як депозитарію інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії;
- створило філію Банку в Миколаєві, завершується діяльність з реструктуризації в Кременчуку та Києві гому 1994 року;
- загальна сума доходів, одержаного банком протягом року 1994 року, складає 170186 мільйонів українських карбованців;
- було проведено дві емісії.

Першу емісію цінних паперів проведено у травні 1994 року. Було випущено 400 000 (чотириста тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 10 000 (десять тисяч) українських карбованців кожна. Усі акції розподілено між акціонерами банку. Отримаво свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів за № 230/1/94 від 9 червня 1994 року.

Другу емісію цінних паперів проведено в період із 28 серпня по 7 грудня 1994 року в порядку, який розроблено правлінням банку. Було випущено 804 200 (вісімсот чотирі тисячі двісті) простих іменних акцій номінальною вартістю 100 000 (сто тисяч) українських карбованців кожна, що на 18 200 (вісімнадцять тисяч двісті) простих іменних акцій перевищила кількість акцій, на які було оголошено виплату.

Отримано свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів за № 71/1/95 від 22 лютого 1995 року.

Розмір другої емісії — вісімдесят мільярдів чотириста двадцять мільйонів карбованців.

Аудитором проведено перевірку фінансово-господарської діяльності банку за період з 17 грудня 1993 року по 31 грудня 1994 року, про що складено аудиторський висновок від 10 лютого 1995 року.

Баланс банку
станом на 1 січня 1995 року

1. Каса	457
2. Кошти на кореспондентському рахунку	19323
3. Надані кредити	247986
в т. ч. іншим комерційним банкам	80100
4. Відвернені кошти за рахунок прибутку	9982
5. Інші активи	23995
Всього	301743
Пасив	
1. Статутний фонд	80 420
2. Резервний фонд	354
3. Прибуток	9982
4. Інші пасиви	210987
Всього	301743

- ♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікації.
- ♦ За точність викладених фактів відповідальність

<p>Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською й російською мовами.</p> <p>Індент 68955</p> <p>Тираж 521439.</p>	<p>Комбінат друку видавництва «Преса України».</p> <p>252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.</p> <p>1 2 3 4 5 6 7 8 9 0</p> <p>Зам. 0311069.</p>
---	---

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ, 19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО,
Редколлектор О. БУЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА
В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНЬСЬКИЙ, В. СУДЬЯ (заст.
головного редактора).

Адреса редакцій:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОНІ: для довідок — 441-88-23; телефакс —
224-72-54; відправ. реклами — 441-89-34, 441-89-44,
441-89-35;
• Рукописи не повертаємо.

Свідомство про реєстрацію періодичного друкованого видання
КП № 1 від 18.09.1990 р.